

Lábakkal és szívvel

A tizedik Szentgotthárdról induló és Máriacellbe tartó gyalogos zarándoklatra mondhatni úgy jutottam el, hogy azt mondtam magamnak a sok kérés után: na rendben van, essünk túl ezen is. Évek óta hallok ugyanis, egész pontosan azóta, amióta Kovács Zsolt atya és még néhány barátom többször is végigjárta a közel száznyolcvan kilométeres utat, hogy „Emő, egyszer neked is el kell jönnöd.”

Így történt, hogy az idén bekövetkezett számomra is az a pillanat, amikor már nem mondhattam nemet, és azon kaptam magam, hogy arra készülök, hogy egy számomra teljesen ismeretlen helyen, teljesen ismeretlen emberekkel átgyalogoljak hegyeken és völgyeken, úgy, hogy közben tudjam, ez nem csak egy sima fizikai túrázás, hanem ennél jóval több. Nem mondom, hogy ismeretlen számomra a hegyvidéken való barangolás, hiszen szülővárosom, Gyergyószentmiklós egy közel ezer méteren fekvő település, hegyekkel körülvéve, ahol gyakran és szívesen járok.

Ami azonban itt várt rám, az teljesen más volt, mint amit eddig megtapasztaltam. Az első és talán legmeghatározóbb személyes élményem az volt, hogy bárkivel is találkoztam az első nap folyamán, úgy viselkedett velem, mintha már nagyon rég óta ismerne. Ez valójában fel sem tűnt egyből, de csak azért, mert olyannyira természetes volt, hogy jóval később tudatosítottam: ezeknek az embereknek a lényükből fakad a kedvesség és a törődés, az egészséges és őszinte kíváncsiság. Amikor a szentgotthárdi templom előtt megtettük az első lépéseket, már nem éreztem magam idegennek, valahogy egy nagy egész része voltam, voltunk.

Aztán elindultunk. Az első nap számomra leginkább a megfigyelésről szólt, a rendszerről, ami a kimondott és ki nem mondott szabályok alapján megalakult, és a rózsafüzérről, amelyet már nagyon régóta nem mondtam, legalábbis nem ilyen formában. Az imádkozás ezen formája szokatlan volt

számomra, de különös módon nem volt sem furcsa, sem zavaró, feszélyező érzés így mondani. Olyannyira nem, hogy magam is bekapcsolódtam, és azt hiszem, ettől

a perctől kezdve lett számomra valóban zarándoklat ez az út. Aztán rögtön az első nap végére kezdtem szembesülni a fizikai korlátaimmal is. A lábam már

GYÖRGY EMŐKE

György Emőke vagyok, gyógyszerész, Erdélyben, Gyergyószentmiklóson élek.

Tanulmányaimat a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyászati Egyetemen folytattam 2000-2005 között, majd ugyanezen intézményben sikeresen államvizsgáztam 2005-ben. Az államvizsgát követően szinte azonnal dolgozni kezdtem az egyik marosvásárhelyi gyógyszerertárban, itt kezdtem elszájtítani a szakma gyakorlati alapjait, a betegekkel való kommunikáció első és nem ritkán nehéz lépéseit.

A későbbiekben egy marosmenti községben, Marossárpatakon töltöttem öt, mind szakmai, mind személyes szempontból nézve felejthetetlen évet, ezt követően Balavásáron igyekeztem az egészség szolgálatába állni újabb két évig. 2013-ban Marosvásárhelyről hazaköltöztem Gyergyószentmiklóssra, jelelőleg Gyergyóalfaluban dolgozom egy nyílt forgalmú gyógyszerertárban.

A munkám mellett szívesen alkotok: üveget festek, varrok, vagy történeteket, meséket írok.

nagyon fájt, és még közel sem voltunk a nap végállomásához. Akkor éreztem először azt, hogy talán ezt nem tudom így végigcsinálni, hiszen ez csak az első nap, mi lesz a következő négy napon?

Az éjszaka azonban csodát tett, reggelre csak emlékeztető fájdalom maradt, viszont a második nap sokkal nehezebb volt az elsőnél, és ennél fogva sokkal fájdalmasabb is. Azt hiszem, mondhatom, hogy életemben még nem éreztem olyan szintű fájdalmat és kimerülést, mint az esti szentmise első negyed órájában. A padban ülve a fájdalom felkúszott a lábaimon, és az egész testemben szétáradt, semmi más nem létezett, csak annak lüktető ereje. Akkor azonban valami mégis erőt adott, konkrétan ahhoz, hogy valahogy ki tudjak jönni a padból. Ezekben a pillanatokban kezdtem el fohászolni, hogy csak még addig bírjam ki, amíg le tudom venni a cipőmet. Csodálatos az emberi test, a megfeszülésig képes kitartani, az utolsó erők utáni erőket is képes bevetni. Ezen az estén hálás voltam, nem csak magamért, hanem mindenkiért, akivel együtt zárandokoltam, aki segített vagy akinek segíthettem.

A következő napok csak részben voltak fizikailag könnyebbek. A fájdalom arra kényszerített, hogy minden erőmet mértéktelenül használjam és csak egyvalamire, az előre jutásra koncentráltam. A beszéd olykor túl sok figyelmet és erőt vont el, ezért gyakran

mentem egyedül, a saját ritmusomban. Ebből aztán kialakult valamiféle belső utazás is, mert így volt időm befele figyelni és egyre inkább megtalálni azt, amiért itt vagyok.

Ami a zárandoklatot zárandoklattá teszi, az számomra nem csak a közösen mondott ima volt. Ezalatt az utazás alatt rájöttem, mennyire másképp koncentrálok az erőm, ha van egy célom, amiért ezt teszem. Ez segített azokban a nem ritka pillanatokban, amikor már azt hittem, hogy a fizikai teljesítőképességem határaihoz értem. Ekkor, mint valami

varázslat, egyszer csak megszűnt a fájdalom egy időre, mintha valaki vigyázott volna arra, hogy legyen erőm kapcsolatokat létesíteni a körülöttem lévő és nem ritkán velem együtt szenvedő emberekkel.

Kétségtelen, hogy ez az öt nap változásokat hozott létre bennem. Akkor és ott, amikor megérkeztünk Máriacellbe, még nem voltam tudatában annak, hogy ezek a változások miről szólnak, miben nyilvánulnak meg. Sejtettem, hogy ezek később, és lehet, hogy tudattalanul lépnek majd működésbe az életemben.

Az azonban biztos, hogy növekedett bennem a belső erő, az odafigyelés, a kitartás képessége. Túlzás nélkül állíthatom, hogy egy kegyelmi állapotban voltunk mindannyian, és ez a külső körülményekben is megmutatkozott. Az idős osztrák bácsitól kezdve, aki almával kínált meg bennünket, egészen addig, hogy az eső valahogyan elkerült minket, de mégis kellemesen hűvösre hűtötte le a levegőt – mind olyan dolgok voltak, amelyeket bár nem kértünk, mégis nagy szükségünk volt rá.

Menni és egyre csak menni előre, valakiért vagy valamiért – ez olyan állapot, amit külső szemlélő szemével nehezen lehet megérteni. Újra erőt kapni, újra nekimenni egy napnak és egy hegynek, valóban csak olyan lelkiállapottal lehet, amelyben erősen ott él egy vágy, egy ok, hogy miért vállaljuk a zárandoklatot. Ez esetben is igaznak bizonyult az ismert mondás, hogy az utazás maga a cél, vagyis már akkor megtörténnek a változások bennünk, ahogy haladunk előre, és az, amikor megérkeztünk, egyfajta megható megkönnyebbülést ad, amely nem befejezi, csak keretbe foglalja az eddig megtett utat. És hogy a meglévő vízhólyagok és fájdalmak ellenére minden reggel újra nekivágunk, csak akkor lesz élhető és értékelhető, ha ezt az egészet a belső szemünkkel nézzük, és lépéseinket nem is annyira a lábunk, hanem a szívünk viszi előre.

György Emőke

Hírmondónk aktuális számának tartalmáról

Közeleg egy forró nyár vége, természetesen: harminc feletti kánikulai nappal telt három hónapon vagyunk túl.

Meleg ide vagy oda, számtalan élménnyel gazdagodtunk az elmúlt néhány hónapban. Voltak ezek között a történetek között persze olyanok is, amelyek inkább bánkódásra adtak okot, ezek ugyanúgy rányomhatták bélyegüket életünkre, ahogy a jó emlékek teszik. Családi kirándulásokra, egyéni vagy csoportos utazásokra, gyalogos zárandoklatokra, egyéb közösségi élményekre emlékezhetünk majd a hűvösebbre forduló őszi-téli estéken. Aktuális számunkban egy csokrot mi is átnyújtunk az ezen eseményekről készült beszámolók révén, legyen az óvodai, iskolai vagy kulturális rendezvény, sportesemény, zárandoklat, önkormány-

zati tevékenység. Ezek a nyári élmények összekötnek minket, szorosabbra fonják közösségeinket, legyen az egy család közössége, egy falu közössége, hitünk közössége vagy egy nemzet közössége.

Vezércikkünk egy zárandoklatról szól, annak fizikai megpróbáltatásait nem elhanyagolva főként a megtett belső utazásról, az egymás iránti tiszteltről, hitről, újonnan felfedezett tulajdonságainkról, felismeréseinkről. Erősödött hitünk az úton, erősödött nemzeti összetartozásunk. Nemcsak

beszámoló ez, hiszen ahogy korábbi lapszámainkban is célul tűztük ki a lelki és fizikai kapcsolatépítést Székelyföldön élő barátainkkal, ezen írással is e szeretetközösség megteremtését erősítjük reményeink szerint. Cikkírónk ugyanis Székelyföldön, Gyergyószentmiklóson él, Gyergyószék "fővárosa" melletti községben Gyergyóalfaluban dolgozik. Kis kitérőként annyit szeretnék Alfaluról mindenképpen elmondani, hogy a pünkösdi-szombati össznemzeti Csíksomlyói Búcsút leginkább nekik köszönhetjük, hiszen 1567-ben egy alfalvi pap, István pap mozgósította Gyergyó és Csík népét, hogy a katolikus hit védelmét zászlajukra tűzve legyőzzék az unitárius vallást a katolikus székelyekre kényszeríteni szándékozó János Zsigmond király seregét a Tolvajos-tetőn. A katolikus hit megvédéséért köszönetképpen azóta a gyergyóalfalvi keresztalja kiváltsága a búcsúi körmenet élén bevonulni a Hármashalom oltár előtt kijelölt állandó helyükre.

A Kereszt összeköt minket.

TARTALOM:

Zárandoklat lábbal, szívvel	1
Aktuális számunkról	3
Iskolai hírcsokor	4
Élmény-kavalkád az Óvodában	11
Kultúra, művelődés	12
Magyarlak aranylapjairól	14

A Kereszt vonzásában eljutottunk magyarlakai és székelyföldiek Csíksomlyóra és Máriacellbe is ezen a nyáron. Bejártuk tehát – ha nem is gyalog a mintegy 1200 kilométert – a keresztet formázó Mária-út keletnyugati szárát. A kereszt észak-déli szárának bejárása még várat magára, a lengyelországi Częstochowától a bosznia-hercegovinai Medugorjeig válna teljessé a kereszt.

A Kereszt összeköt minket.

Az előző számunkban megkezdett sorozat második részében Brenner János atya keresztthordozásának, vértanúságának hatvan évvel ezelőtti történetét taglalja helytörténészünk Magyarics István. Az idei évre egyházmegyénkben meghirdetett emlékévkben Magyarlakon is többféleképpen megemlékezünk falunk egykori káplánjáról, kiontott vére erősíti hitbeni közösségünket.

A Kereszt összeköt minket.

Egy másik kereszt, Trianon keresztje, mely ugyan magyar testvéreket országhatárral szétválasztott, de egyben ez a kereszt még inkább egybeforraszt bennünket. Hírt adunk arról, hogy a 97 évvel ezelőtt aláírt gyalázatos békeszerződés miként ébresztett a ma diákjaiban nemes gondolatokat, melyeket rajzaikban örökítettek meg.

A Kereszt összeköt minket.

Tudósítunk plébániánk történetéről, ünnepekről, püspöki látogatásról, építkezésről, ezen híradások a Szent Kereszt Felmagasztalása titulusú templomunk életéből hoznak elének képeket.

A Kereszt összeköt minket.

Amit mi földi halandók szavakkal csak körülírni próbálunk, arról a költő Weöres Sándor versében így fogalmaz:

„...A boldogság útszéli szemét,
szedhet eleget, ki lenyújtja kezét,
az érlelő kint kell megérdemelni.”

Talán ő is a Keresztet magasztalja?

Nyárvégi számunkban közölt írásainkat ezúttal is szeretettel nyújtuk át Magyarlak olvasóinak. Minden átélt élmény – közvetlenül annak lezárulta után – temérdek gondolatot ébreszt bennünk, szinte kavargó gondolataink, érzelmeink egy ideig. Aztán tisztulnak, érlelődnek, le- vagy felértékelődnek. Amit leírunk, annak viszont nyoma marad, amit jólesik időnként feleleveníteni, újragondolni, netán átértékelni. És ami a legjobb ebben a folyamatban: az átértékelés újabb gondolatokat ébreszt, a gondolatok pedig talán vágyat arra, hogy újra átéljük a korábbi élményeket. Ugyanabban a közösségben, vagy kicsit másképpen, de mindenképpen a tettek mezejére szólít minket. A lényeg, hogy mindezt egy még inkább összefonódott, még jobban egybetartozó közösségben tegyük. Legyen az család, óvoda, iskola, kultúra, önkormányzat, egyházközösség, tűzoltó, ifjúsági vagy hagyományőrző egyesület, sportkör.

A Kereszt összeköt minket.

Önkormányzati híreink	15
Alternatív gyógykezelések 3.	16
Gyalog Magyarlakon	17
Hitélet	19
Sport hírek	26
Hirdetmények, egyebek	28

Jeles környezeti napok

„A Föld bolygót ért bántalmazás összes hatása fokozatosan eléri a társadalom minden rétegét, a világ minden részén. Egyre többen értik meg, hogy termőföldjeink vegyszerekkel való mérgezése egyben önmagunk mérgezését jelenti. És egyre több ember kezd ráeszmélni, milyen is lesz a világ dédunokáinknak, ha mi nem cselekszünk. Mégpedig azonnal.” (Jane Goodall)

Alsó tagozatos tanulóink témaórák keretében emlékeztek meg a jeles tavaszi napokról: március 22-én a „Víz világnapjáról”, április 22-én a „Föld napjáról.”

Beszélgettek többek között a klímaváltozásról, bolygónk jelenlegi állapotáról, illetve közvetlen környezetünk meg-óvásáról. Ökoiskola lévén fontosnak tartjuk, hogy már a legkisebbek fejében is elültessük a környezetvédelem „magját”. Az iskolában tudatosan

A környezeti nevelést érdemes már kisgyermekkorban elkezdni

gyűjtjük szelektíven a hulladékot, természetismereti vetélkedőkkel, túrákkal próbáljuk a gyerekeket aktívan bevonni a környezeti munkába.

A „Zöld osztály” című versennyel motiváljuk tanulóinkat arra, hogy az iskolaépület és

annak környezete rendezett, tiszta legyen. Rajzórán és a délutáni szabadidős foglalkozásokon a diákok rajzokat, plakátokat készítettek az iskolai faliújságra, ezzel is felhívva a figyelmet Földünk megóvására.

Stepics Zsanett, Tanító

Víz világnapi projektmunka eredménye

Térségi természetismereti verseny iskolánkban

Tagintézményünk 2013 óta ökoiskolai munkaterv alapján végzi környezeti nevelési tevékenységét. A tanév során számos programot (természetjárás, tematikus napok, vetélkedők, rajz- és fotópályázat, önkéntes munka, terepfutás, stb.) szervezünk a környezetvédelem jegyében. Környezettudatos és fenntarthatóság tanulással kapcsolatos akciókat (pl. Ne égesd el! kampány a műanyag égetés veszélyeiről) valósítunk meg a külső partnerekkel a társadalmi környezet számára

Madárhang-felismerési gyakorlat és Activity Stepics Zsanett tanítónővel és Jandrasics Eszter diáksegítővel a Madárbarát-kertben

is. Számos civil egyesülettel, gazdálkodóval, östermelővel és vállalkozóval együttműködünk. Önerőből és pályázati forrásokból környezeti nevelést támogató eszközöket vásároltunk, ill. bemutató helyeket (Tündérkert: őshonos gyümölcsfa-gyűjtemény, Fűveskert: gyógy- és fűszernövény-kert, iskolakert biogazdálkodással, komposztáló, Madárbarát-kert, Rába-tanösvény információs táblákkal, helyi Értéktár-tabló) hoztunk létre, melyekkel színesebbé tesszük az oktatást.

A 2016. évi ökoiskolai címmegújító pályázatban három vállalat, célkitűzést fogalmaztunk meg a jövőt illetően: honlapunkat rendszeresen frissítjük ökohírekkel, biogazdálkodási versenyt hirdetünk az osztályközösségek számára, és a környékbeli általános iskolák részére természetismereti versenyt indítunk útjára. A tapasztalatok ugyanis azt mutatják, hogy a kisiskolások számára nagyon kevés a versenyzési lehetőség természetismeret és környezetvédelem témában. A meghirdetett versenyek többsége jóval túlmutat a tantervi követelményen, nem alkalmazkodik a gyermekek életkori sajátságaihoz,

Csörötnek és Magyarlak települések helyi értékeivel ismerkednek a kisdíjak az Értéktár-tablóknál

nem követi a tankönyvek tematikáját, hanem rengeteg új ismeret megtanulását, bemagolását igényli. Ez rengeteg energiát, időt követel mind a diáktól, mind a pedagógustól, és az így szerzett tudás hosszú távon nem annyira rögzül. Iskolánk nevelőtestülete nagy hangsúlyt helyez a játékos, felfedező tanulás elsajátítására. A pozitív eredmények is jelzik, hogy e módszer hatékony, a gyerekek számára élvezetes és eredményes munka érhető el vele.

Az idei tanévben ökoiskolai munkaközösségünk életre hívta hagyományteremtő céllal az I. Térségi Természetismereti Versenyt, melyet stílszerűen egy jeles tavaszi környezeti napon, a Madarak és fák napján, május 10-én rendeztünk meg első ízben nyolc környékbeli csapat számára. A vetélkedő előzetes felkészülést nem igényelt a tanulóktól, mert a fenn említett környezetvédelmi fejlesztések szolgálták alapul. A háromfős csapatok egy nyolc állomásból álló körtúrán vettek részt az iskola udvarán, és a tájékoztató táblák, ismertetőik, valamint egyéb objektumok segítségével önmaguk, játékosan „fedezték fel” az új ismereteket, és oldották meg a gyakorlatias feladványokat. A változatos feladatok között volt pl. madárhang-felismerési gyakorlat, Rába-totó, puzzle, faj meghatározás, párkereső, hiányos szöveg kiegészítése, tájékoztatósi feladat, ügyességi próba: PET palack zsugorítása helyes technikával, gyakorlati feladat a komposztálóládánál. A kisdíjakok szép eredményeket értek el az egyes állomáshelyeken, ahol helyi pedagógusok, technikai dolgozók és nyolcadikos osztályos diáksegítők segítettek.

Az I. Térségi Természetismereti Versenyt az Őriszentpéteri Általános Iskola „Mogyorós pele” nevű csapata (Balog Antónia, Bodonczi Orsolya, Mácsek Kitti) nyerte. A második helyen a Szentgotthárd és Térsége Iskola Arany János 1-4. évfolyamos Általános Iskolája „Ibolyák” (Katona Karolina, Moldován Eszter, Polgár Laura) és az Őriszentpéteri Általános Iskola Bajánsenyi Tagintézménye „Tengelic” csapata (Czipa Barnabás, Kulcsár Emília, Tóth András) végzett. A harmadik helyet szintén „aranyosok” szereztek meg a „Vidrák” nevű csapattal (Bánfi Dávid, Domiter Anna Dorka, Huszár Hanna). Az oklevelet és a környezetbarát díjakat Kocsis Zsolt, Csörötnek község polgármestere adta át a gyerekeknek. A természetismereti verseny lebonyolítása és a versenyzők jutalmazása a Zöld Béka 2017 pályázati támogatásból valósult meg. A szép környezetben szervezett program elnyerte a résztvevők tetszését. Többen visszajelezték, hogy az élményszerű tanulással sok új ismeret sajátítottak el, az új versenyzési formát élvezték, valamint jó ismerkedési és kapcsolatépítési lehetőség is volt a rendezvény a kistérségi iskolák számára. A munkaközösség a nagy sikerre való tekintettel a verseny folytatását és kiszélesítését tervezi.

Kiss Katalin Melinda,
Tagintézmény-vezető

Rába-totót töltenek ki a tanulók Kovács Zsuzsanna tanárnőnél és Dzsida Anna diáksegítőnél

A gyógy- és fűszernövényekkel ismerkednek a diákok Háriné Düh Katalin tanítónő állomásán

Ügyességi feladat: PET palack zsugorítása helyes technikával Vadász Zsolt iskolagondnok segítségével

Kiegészítő és tájékoztatósi feladat a Tündérkertben Némethné Orbán Szilvia tanárnőnél és Ben-Yakov Daniella diáksegítőnél

Mi kerülhet a komposztba? Gyakorlati feladat Kovács Attila tanár úrnál és Kézdi Zoltán diáksegítőnél

Az Őriszentpéteri Általános Iskola „Mogyorós pele” csapata (Balog Antónia, Bodonczi Orsolya, Mácsek Kitti) nyerte az I. Térségi Természetismereti Versenyt

Műhely Alkotások

A Körmendi Kölcsey Utcai Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola az idei évben is meghívta tagintézményünket a „Műhely Alkotások” c. képzőművészeti kiállításra, ahol a kistérségben alkotó ügyes kezű gyerekek művei kerültek bemutatásra. A szervező iskolán kívül az Őriszentpéteri, az Olcsai-Kiss Zoltán, a Körmendi Somogyi Béla, a Nádasdi Széchenyi István, az Egyházsrádóci Kossuth Lajos, a Csákánydoroszlói Csaba József Általános Iskola és intézményünk jelent meg a diákok munkáival.

Kovács Zsuzsanna matematika, rajz és technika szakos pedagógus nagy gondossággal választotta ki és helyezte fel tablókra a magyarlak és csörötneki tanulók alkotásait, amelyeket az érdeklődők 2017. április 21. – május 5. között a Batthyány-kastély Sala Terrena termében tekinthettek meg. A változatos technikával és élénk színvilággal készült gyermekművek gazdag

fantáziáról, kifinomult ízlésről és kiváló technikai tudásról árulkodtak. Az állatábrázolások, tájképek a legapróbb részletig kidolgozottak voltak.

Kiss Katalin Melinda, tagintézmény-vezető

Az április 21.-i ünnepélyes megnyitón a tanárnő tanítványaival együtt képviselte az iskolánkat

A mese mindenkié

A Szentgotthárd és Térsége Iskola Magyarlak-Csörötnek Általános Iskolája 2017. május 9-én (kedden) szervezte meg a már hagyománnyá vált Térségi Mesemondó Versenyét a csörötneki Kuntár Lajos Művelődési Házban. A szervezők a programra a környékbeli iskolák alsó tagozatos tanulóit hívták és várták. A helyi diákokon kívül Rábagyarmatról, Őriszentpéterről, és az idén első ízben Apátistvánfalváról is jöttek kis mesemondók, így rekordszámú nevezés érkezett. Műmesével, népmesével és verses mesével készülhettek a gyerekek. A rendezvényt nagy érdeklődés övezte, a helyi óvodások, kisiskolások, pedagógusok és szülők teljesen megtöltötték a kultúrház nagytermét. A zsűriben Dr. Gömbös Sándorné, Zsuzsa néni, nyug. pedagógus; Tóthné Köncz Valéria, egykori tagintézmény-vezető és Bognár Szilvia magyartanár foglalt helyet.

A közönség nagyon színvonalas, igényesen előadott produkciókat hallhatott, melyet vastappsal jutalmazott. A mesemondók mindvégig éberen tudták tartani a hallgatóság figyelmét, több esetben jókat kacagtak az előadott vicces történeteken.

A legügyesebb mesemondók meghívást kaptak a Gotthárd Televízió Mesepalota c. műsorába.

A helyezések osztályonként a következőképpen alakultak:

ELSŐ OSZTÁLYOSOK:

1. Tornay Jázmin
2. Gratzl Marcell
3. Mesics Roland

Őriszentpéteri Általános Iskola
Magyarlak-Csörötnek Általános Iskolája
Apátistvánfalvi Kéttannyelvű Általános Iskola

MÁSODIK OSZTÁLYOSOK:

1. Klujber Janka
2. Csillinkó Zsóka
3. Doncsecz Ádám

Őriszentpéteri Általános Iskola
Apátistvánfalvi Kéttannyelvű Általános Iskola
Magyarlak-Csörötnek Általános Iskolája

Harmadik osztályosok:

1. Pfeiffer Attila
2. Kovács Boglárka

Őriszentpéteri Általános Iskola
Arany János 1-4. évfolyamos Általános Iskola
Rábagyarmati Telephelye
Magyarlak-Csörötnek Általános Iskolája

NEGYEDIK OSZTÁLYOSOK:

1. Bodoncz Orsolya
2. Lakatos Imre Milán
3. Farkas Nanda

Őriszentpéteri Általános Iskola
Magyarlak-Csörötnek Általános Iskolája
Magyarlak-Csörötnek Általános Iskolája

Gratzl Marcell

Doncsecz Ádám

Németh Zsófia

Lakatos Imre Milán

Farkas Nanda

A helyezetteknek járó könyvjutalmakat a szombathelyi Berzsenyi Dániel Könyvtár ajánlotta fel. A programot a Csörötneki Ifjúsági Kulturális Egyesület és a tagintézmény diákönkormányzata is támogatja.

Deutsch Szilvia tanító

Természetismeretből jeles

A Szentgotthárd és Térsége Iskola Magyarlak-Csörötnek Általános Iskolája diákjai szép sikereket értek el az elmúlt időszakban megyei és nemzetközi természetismereti versenyeken.

„Földiekkel játszó égi tünemény” címmel hirdetett megyei versenyt a Nyugat-Dunántúli Környezetvédelmi Központ és a Neumann János Általános Iskola alsó tagozatos tanulók részére. A vetélkedőn iskolánkat 3 tanuló képviselte. A verseny témája a 2017-es év madara és az év fája voltak. Németh Zsófia, Horváth Dzsesszika és Berki Amanda – ökoiskolás diákok lévén – lelkesen készültek a versenyre,

Gaál Mónika tanárnő, Németh Zsófia, Horváth Dzsesszika, Berki Amanda diákok, Tarján Lászlóné tanítónő

hogy mindent megtudjanak a tengelicről és a vadalmazfáról. Felkészülésükben segítségükre voltak tanáraik: Tarján Lászlóné és Gaál Mónika. Verses, dalos bemutatkozásuk után a tanulók számos érdekes feladatban (pl. tesztek, kirakós játék, almakeresés) bizonyíthatták tudásukat. Az eredményhirdetésre az ÖKO-Majálison került sor. A lányok csapata 5. helyezést ért el. A diákok sok jó élménnyel és szép ajándékokkal lettek gazdagabbak.

A Raab Natúrpark, a Goričko Tájvédelmi Park és az Őrségi Nemzeti

Park Igazgatóság együttműködésének keretében került meghirdetésre a „Vadon élő állatok a környezetemben” c. nemzetközi rajzverseny, melynek témája a szabadon élő állatok megfigyelése volt. Először ki kellett választani egy állatot, melyet alaposan megfigyeltek, majd lerajzoltak. Kitétel is volt, a rajzon ne csak „egy állat” szerepeljen, hanem a választott élőlényt valamilyen tevékenység (pl. táplálkozás, vadászat, fészekrakás, stb.) közben, a megfigyelt környezetével, élőhelyével együtt kellett ábrázolni. A megmérettetésen 42 csapat vett részt. A magyarlakai és csörötneki diákok

Hátul: Szabó Imre, Mikóczi Lilla, Dr. Jandrasits László ÖNP. Elöl: Kozák Lajos, Horváth Melinda Virág, Lakatos Imre Milán

(Horváth Melinda Virág, Kozák Lajos, Horváth Ramóna, Lakatos Imre Milán) alkotta Rókakölykök fantázianévű csapat az előkelő 3. helyen végzett, a tanulókat Stepsics Zsanett tanítónő mentorálta. Az Őrségi Nemzeti Park munkatársai, Mikóczi Lilla, Dr. Jandrasits László és Szabó Imre személyesen vitték el az Ökoiskolába a legjobb gyermeki alkotásokkal díszített naptárat és számos jutalomtárgyat, valamint meghívták a nyerteseket egy játékos, interaktív versennyel összekötött találkozóra, Szalafő-Pityerszerre.

Kiss Katalin Melinda
Tagintézmény-vezető

Pedagógusok köszöntése a tanévzárón

A Szentgotthárd és Térsége Iskola Magyarlak-Csörötnék Általános Iskolája tanévzáró ünnepélye rendhagyó módon vette kezdetét, ugyanis az ünnepély elején köszöntötték azon pedagógusokat, akik az elmúlt időszakban elismerésben részesültek, ill. jeles évfordulót ünnepeltek.

Kiss Katalin Melinda tagintézmény-vezető örömmel számolt be arról, hogy Fodor István, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ Szombathelyi Tankerületének igazgatója 2017. június 6-án Pedagógusnap alkalmából Kovács Zsuzsannának, a Magyarlak-Csörötnék Általános Iskolája munkaközösség-vezetőjének, matematika-rajz-technika szakos pedagógusának a 2016/2017-es tanévben végzett kimagasló munkájáért elismerő oklevelet adományozott. A tagintézmény-vezető ismertette kollégája szakmai életútját:

Kovács Zsuzsanna 1986-ban szerzett matematika-rajz, majd 1989-ban technika szakos tanári diplomát a szombathelyi Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskolán. 31 éve dolgozik első és egyetlen munkahelyén, a Magyarlak-Csörötnék Általános Iskolában. Munkáját kimagasló szakmai-pedagógiai hozzáértés, következetesség és precizitás jellemzi. Szerény, szolid magatartása, példaértékű hivatástudata és rendkívüli munkabírása példa az egész tantestület számára. Követendő mintát ad önzetlen emberségből, másokra figyelségből, őszinteségből és becsületességből. A gyermekekkel, a szülőkkel és a kollégákkal egyaránt jó kapcsolatot ápol.

Kovács Zsuzsanna tanárnő

Fogékony minden új iránt, kezdeményező és állandó önképzéssel igyekszik ismereteit, tudását bővíteni. Osztályfőnökként fáradhatatlan munkával irányítja a rábízott tanulók sorsát. Különösen elkötelezett a hátrányos helyzetű és a tanulásban lemaradó tanulók felé, ugyanakkor nagy gondot fordít a jó képességű gyermekek tehetséggondozására. Saját szakjain kívül más tantárgyakból is eredményesen készíti fel tanítványait megyei és térségi versenyekre. Figyelemmel kíséri, segíti egykori tanítványai középiskolai tanulmányait. Kiemelkedő a közösségteremtő munkája. Ünnepségek,

rendezvények szervezésekor mindig számíthatunk szaktudására, kreativitására. A pedagógus közösség fontos tagja, tapasztalatával, értékes észrevételeivel segíti a fiatalabb generáció munkáját.

Lényeglátásával, éles logikájával mindig megtalálja a felmerülő gondok, problémák megoldását. Egy évtizeden át segítette igazgatóhelyettesként, az utóbbi időben munkaközösség-vezetőként a tagintézmény-vezetők munkáját.

A tagintézmény-vezető kiemelte, hogy az iskola valamennyi dolgozója egyöntetűen Kovács Zsuzsannát, a megbízható, lelkiismeretes, a gyerekek és munkatársak érdekeit szem előtt tartó pedagógust javasolta a pedagógusnapra elismerésre.

A méltatást követően Jandrasics Eszter 8. osztályos tanuló a diákok nevében egy szívhez szóló verssel köszöntötte szeretett osztályfőnökét, majd Kocsis Zsolt és Monek Gyula polgármesterek Magyarlak és Csörötnék Önkormányzata elismerő díszoklevelét adták át a tanárnőnek több éves kiemelkedő szakmai és közösségi munkájáért.

A tagintézmény-vezető még egy örömteli hírről is tájékoztatta a megjelenteket. Az iskola egykori pedagógusa, tanítója, majd történelem szakos tanára, Dancsecs Józsefné, szül. Kuntár Borbála, aki jelenleg az „Együtt a Gyermekekért” Közalapítvány aktív elnöke, 2017 júniusában egykori tanítóképzős csoporttársaival együtt vette át Aranydiplomáját az ELTE Szombathelyi Egyetemi Központja dísztermében.

Dancsecs Józsefné, Bori néni 1967-

ben szerzett tanítói oklevelet a szombathelyi Tanítóképző Intézetben. A Rátóti Körzeti Általános Iskola volt első munkahelye, majd egy évet dolgozott Gasztonyban. 1969-től nyugdíjba vonulásáig a Csörötneki Körzeti Általános Iskolában folytatott magas színvonalú oktató-nevelő

tevékenységet. Az igazgatónő és a polgármesterek gratuláltak az aranydiplomás pedagógusnak a jeles alkalomhoz, jó erőt, egészséget és további boldog nyugdíjas éveket kívántak.

A megható köszöntések után a tagintézmény-vezető értékelte a tanévet, ismertette a megvalósult és a nyári szünet

alatt zajló fejlesztéseket, ezt követően jutalomkönyveket adott át a legügyesebb tanulóknak, majd kellemes vakációt kívánva lezárta a 2016/2017. tanév szorgalmi időszakát.

Kiss Katalin Melinda
Tagintézmény-vezető

Tanévvárás a helyi iskolában

Magyarlak-Csörötnék Általános Iskolájában a tervezettnél korábban tartották a tanévváró ünnepélyt, mert az intézményben a két települési önkormányzat sikeres TOP pályázatának köszönhetően a nyár elején nagyszabású felújítások kezdődtek, így az iskola munkaterületté lett nyilvánítva.

Kiss Katalin Melinda tagintézmény-vezető évzáró-beszédében elmondta, hogy nehéz, dolgozó év áll a nevelőtestület és a gyerekek mögött, ugyanis rengeteg változás történt az iskola életében. 2016. július 15-től új vezetője lett a tagintézménynek, 2016 őszén megszűnt a Szentgotthárdi Tankerület, 2017. január 1-jétől a Szombathelyi Tankerületi Központoz tartoznak, ő a fenntartójuk és a működtetőjük. Az átszervezés rengeteg többletfeladatot rótt rájuk, gyakorlatilag minden, vagyis oktatásügyi, gazdasági, pénzügyi, adminisztratív, műszaki problémákat kellett itt helyben megoldaniuk. Kitűzött céljaik megvalósításához, feladataik elvégzéséhez kitartó, kemény munkára volt szükség. A vezető megköszönte minden kedves kollégának, hogy mindenben és mindenkor támogatták. Külön köszönte Kovács Zsuzsanna áldozatos és önzetlen munkáját.

A tagintézmény-vezető kiemelte, hogy a gyerekeknek sem volt egyszerű a tanév, majd intelmekkel látta a tanulókat és a szülőket: „A tanulók többségét számos külső tényező (televízió, számítógép, internetes játékok, okostelefon) csábítja el a könyv mellől, ami rengeteg energiát, időt von el a tanulástól. Sajnos ez látszik a tanulmányi eredményeken is. Pedig igaz az évnnyitón általam idézett mondás: Amit tanulsz, magadnak tanulsz. Néhány tanuló fogadta csak meg az intelmet, ők szép eredményekkel büszkélkedhetnek.

Több esetben hiányzik vagy nem rendszeres a szülői kontroll, törődés. Kollégáimmal együtt azt tapasztalom, hogy sokszor a szülő a gátja gyermeke fejlődésének. Kérem Önöket a következetes gyermeknevelésre. Higgyék el, nem akkor lesznek jó szülők, ha megveszik gyermeküknek a márkás cuccokat, a legújabb technikai csodákat, amelyek pillanatok alatt elértéktelenednek és még ártalmasak is a gyermek testi-lelki-szellemi fejlődésére, hanem ha a valódi értékek mentén haladnak, ha ténylegesen foglalkoznak velük, pl. a közös játék és kirándulás, napi fél óra kikerdezés, együtt tanulás egyrészt a szülő-gyermek közötti jó kapcsolatot eredményezi, másrészt sikerélményhez juttatja a tanulót az iskolában. Kérem Önöket, hogy gyermekük jövőbeli sikeres helytállása, boldogulása miatt fogadják meg a jó tanácsot.”

Ezt követően a tagintézmény-vezető az iskola egészére kiterjedően adott egy átfogó képet, hogyan is sikerült a követelményeknek, az elvárásoknak megfelelniük.

A tagintézményben a tanévkezdéskor a tárgyi feltételek rendelkezésre álltak, decemberben egy német szakos kolléga érkezésével rendeződtek

a személyi feltételek is, addig helyettesítéssel oldották meg a hiányt.

Az oktató-nevelő munkát 13 főállású, 2 óraadó és 1 áttanító pedagógus látta el. Tevékenységüket egy ügyintéző, egy takarító és egy karbantartó segítette.

A tanulók létszáma 74 fő volt a tanév végén.

A Szombathelyi Tankerületi Központ jóvoltából az iskola tárgyi feltételei az elmúlt évben jelentősen javultak. A tagintézmény 10 millió Ft-ot kapott fejlesztési célokra. A támogatásból a nyári szünetben a földszinti, a téli szünetben pedig az emeleti vizesblokk teljes korszerűsítése valósult meg. Két tanteremben kicserélték az elavult világítótesteket LED világításra, a közös helyiségben energiatakarékos égőket helyeztek el. Karbantartási eszközöket, segédanyagokat és egy fűnyírótraktort kaptak a karbantartási feladatok könnyebb elvégzéséhez. Márciusban az iskolaépület teljes tetőhéjazatát cserélték le a szakemberek. Szakmai anyag vásárlására a tankerület 420.000 Ft-ot juttatott, mindegyik tantárgycsoport részesült az összegből. A nyári időszakban 6 tanterem padozata is megújul. Benyújtottak egy uniós pályázatot is, melyből infrastrukturális fejlesztést szeretnének megvalósítani (villamos vezetékek teljes cseréje, belső ajtók, bútorzat cseréje, informatikatermi beruházás, sportpálya felújítása, stb.).

Kiss Katalin Melinda örömmel közölte, hogy másodszor is sikerült elnyerniük az Ökoiskola címet, melyet 2018-ig viselhet az intézmény. A címmegújító ünnepséget január 6-án tartották, melyen részt vett V. Németh Zsolt államtitkár, Fodor István tankerületi igazgató és számos külső partner.

Az igazgatónő ismertette, hogy az alsó tagozatos diákok többsége délután a napköziben készült fel a másnapi órákra, a felső tagozatosaik számára tanulószobai foglalkozást biztosítottak.

Hagyományaikhoz híven emlékezetes napokat szerveztek tanulóinknak, színesítették hétköznapijaikat. Részt vettek kultúrműsorral a csörötneki szüreti mulatságon, megemlékeztek iskolaszinten az aradi vértanúkról a rátóti emlékparkban, 56-os emlékfutamot és atlétikai versenyt szerveztek, jól sikerült egészségnapot tudhatnak magunk mögött, csatlakoztak a Pénz7 programhoz, rekordszámú résztvevő érkezett a kistérségi mesemondó versenyükre, újtúra indították a térségi természetismereti versenyüket, Mikulás, karácsonyváró, farsang, osztálykirándulás, természetvédelmi nap, gyereknap, sportnap, stb.

A tehetséges tanulók szakkörökben fejleszthették képességeiket, bővíthették ismereteiket. A tanév folyamán működött kézműves, természettudományos, angol szakkör és tömegsport. A szaktanárok versenyekre, vetélkedőkre készítették fel gyermekeinket. Néhány tanuló nagyon szép eredményt ért el:

A verseny neve	Helyezés	Tanuló	Felkészítő tanár
Roma Ki mit tud?	1.	Horváth Tamara 6. osztály	Sebestyénne Németh Eszter
	2.	Horváth Tamara 6. osztály Horváth Virág 4. osztály	Sebestyénne Németh Eszter
Országos Roma Ki mit tud?	Különdíj	Horváth Tamara 6. osztály	Sebestyénne Németh Eszter
Körzeti Népdaléneklési Verseny	Ezüst minősítés	Csörötneki Rózsaszálak: Horváth Melinda Virág Horváth Loretta, Szennai Marietta Lakatos Tifani, Németh Zsófia	Rezső Rita
Terematlétika- helyből távol	2.	Laczó Bence	Kovács Attila
Tömött labda dobás	3.	Jandrasics Eszter 8. osztály	Kovács Attila
Helyből távol	3.	Farkas Nanda 4. osztály	Kovács Attila
30 m futás	3.	Horváth Róbert 4. osztály	Kovács Attila
30 m futás	4.	Horváth Zsolt 7. osztály	Kovács Attila
XV. Sistrum Zenei Verseny	Ezüst minősítés	Horváth Tamara 6. osztály	Sebestyénne Németh Eszter
Térségi Kerékpáros Ügyességi Verseny	4.	Laczó Bence 8. osztály	Kovács Zsuzsanna
„Szeretlek Szlovénia” – Szlovén országismereti vetélkedő	2.	8. osztály csapata: Jandrasics Eszter, Hanzsek Richárd, Dzsida Anna, Kézdi Zoltán	Kovács Zsuzsanna
VIII. Regionális Furulyaverseny	Arany fokozat	Horváth Tamara 6. osztály	Sebestyénne Németh Eszter
Iskolai mesemondó verseny	3.	Farkas Nanda 4. osztály	Stepics Zsanett
	2.	Lakatos Imre Milán 4. osztály	Stepics Zsanett
Arany János versmondó verseny	Különdíj	Farkas Nanda 4. osztály	Stepics Zsanett
Megyei Napközis Természetismereti verseny Szombathely	5.	Berki Amanda 2. osztály Horváth Dzsesszika 4. osztály Németh Zsófia 3. osztály	Tarjányi Lászlóné Gál Mónika Kiss Katalin Melinda
Területi mesemondó verseny	3.	Doncsecz Ádám 2. osztály	Háriné Düh Katalin
Nemzetközi rajzverseny	3.	Rókaölykök: 4. osztály Horváth Ramóna Horváth Melinda Virág Lakatos Imre Milán, Kozák Lajos	Stepics Zsanett

Tanévzáró ünnepély

A Zöld osztály címet az idei tanévben a 2. osztály érdemelte ki, osztályfőnökük: Háriné Düh Katalin.

A 8. osztályosok pályaválasztása lezárult, mindenki felvételt nyert és folytathatja középfokú tanulmányait.

A vezető elmondta, hogy a munkatervben elfogadott programjaikat, rendezvényeiket kettő kivételével megvalósították. Voltak vidám és szomorú pillanataik, voltak sikereik, de kudarcaik is. Összességében eredményes évet tudhatnak maguk mögött.

Az iskolában két tanuló jeles tanulmányi eredményt ért el, egy fő kénytelen évfolyamot ismételni, tizenkettő diák pótvizsgázik augusztusban. Két tanuló volt magántanulói státuszban. Az igazgatónő szerint a diákok tanulmányi eredménye több szorgalommal, rendszeres tanulással sokkal jobb lehetett volna. Nem lehet mindenki kitűnő és jeles, de azt elvárják a tanulóktól, hogy képességeik szerint teljesítsenek. Arra kért mindenkit, hogy tegyen magában egy kis fogadalmat, hogy jövőre mindent belead, és megmutatja, mit tud, mire képes. Ezután jutalomkönyvek átadására került sor, majd a tagintézmény-vezető megköszönte a partnerek segítségét, kiemelve Petrovicsné Kardos Szilvia, a Szülői Munkaközösség elnökének munkáját, valamint Monek Gyula és Kocsis Zsolt polgármesterek példaértékű hozzáállását és együttműködését.

Az igazgató kérte a gyerekeket, hogy a nyári vakáció alatt vigyázzanak magukra, kerüljék a veszélyeket, töltsék hasznosan a szabadidejüket. Befejezésül mindenkinek kellemes nyarat, jó pihenést kívánt.

Kiss Katalin Melinda

Tagintézmény-vezető

Tovább épül-szépül az iskola

A Magyarlak és Csörötnek községek önkormányzatai által konzorciumban benyújtott „Szentgotthárd és Térsége Iskola Magyarlak-Csörötnek Általános Iskolája energetikai korszerűsítése” c. TOP pályázat 72 millió 291 ezer 565 Ft támogatásban részesült. Az összeg tartalmazza a homlokzat és fűdém hőszigetelését, 51 db homlokzati nyílászáró cseréjét, 46 db radiátor és a 1 db kazán cseréjét, termosztatikus szelepefelek beépítését, gáz csővezeték cseréjét, valamint napelemek és inverter telepítését. Ezenfelül részleges akadálymentesítés is megvalósul, vagyis akadálymentes parkoló kialakítása az épület ÉNy-i sarkánál, ahonnan az épületbe történő akadálymentes bejutást biztosító járda és rámpa szintkülönbség nélkül elérhető; akadálymentes főbejárat és rámpa, ennek

megfelelő nyílászáró beépítése; a földszinten akadálymentes mosdó, WC kialakítása, hang- és fényjelző berendezéssel; infokommunikációs akadálymentesítés (táblák, feliratok, indukciós hurok, akadálymentes parkolást jelző tábla, WEB-lap akadálymentesítése).

A kivitelező a felújítási munkákkal a tervezett ütemben halad, így minden esély megvan arra, hogy szeptemberben teljesen felújított, korszerűsített épületben kezdhesék meg a tanévet a diákok és a pedagógusok.

Kiss Katalin Melinda

Tagintézmény-vezető

Még felállványozva

Megszépült külsővel

Nyugdíjas pedagógusok köszöntése

Ritkán ragadok tollat, de most úgy éreztem, hogy magyarlakiként nekem kell köszönteni két nyugdíjba vonuló kollégámat. Ernstné Molnár Valéria 41 év, Krajczár Mária pedig 40 év pedagógusi munka után kezdi meg jól megérdemelt nyugdíjas éveit. Igaz, hogy Vali nem a falunkban él, de itt született és nevelkedett. Marikával együtt a Magyarlak-Csörötneki Általános iskolába jártak, és ahogy ők mondták, olyan nagyszerű tanárok tanították őket, hogy egyértelmű volt számukra a pedagógusi pálya. Több iskolában is dolgoztak, de pályájukat mindketten a Vörösmarty Mihály Gimnáziumban fejezték be.

Vali a magyar nyelv és irodalom tanításán túl diákszínjátszással, kulturális műsorok és színházlátogatás szervezésével foglalkozott, és nem

utolsósorban iskolai könyvtáros is volt 20 éven keresztül. Óráin nagy lelkesedéssel próbálta a mai diákokkal megszerettetni az irodalom gyöngyszemeit, és lelkiismeretesen felkészíteni őket az érettségire. Az iskolai könyvtárban mindig béke és nyugalom honolt, és ő készségesen segített minden betérőnek megtalálni a megfelelő könyvet.

Tanuló és kolléga egyaránt kapott pár jó szót útravalóul a könyv mellé.

Marika (számomra Capi ☺) rajz szakos tanárként nem csak a rajzolás művészetét, és az épületek csodálatát adta át a diákjainak, hanem az élet fontos dolgairól is beszélgetett velük egy-egy művészeti alkotás elemzése közben. Mindig

segítette és következetesen nevelte a rábízott gyerekeket, humorával pedig feloldotta a konfliktusokat. Szívesen szerepelt a tanulók műsoraiban, és így kivívta a diákság elismerését is. Tantárgya iránti lelkesedése sokszor megérintette a diákokat, és ezért ezt a tantárgyat választották érettségi tantárgynak. Kollégaként pedig segítőkészsége és empátiája tette őt számunkra oly kedvessé.

Kilenc évet dolgozhattam velük, és szerencsésnek érzem magam, hogy Tőlük tanulhattam a szakma iránti szeretetet és alázatot. Kívánom nekik, hogy nagyon jó testi és lelki egészségben élvezhessék boldog és békés nyugdíjas éveiket.

(Fotó: vaol.hu)

Frigyné Molnár Magdolna
tanárnő

Óvodánk 2016/17-es nevelési évéről

A SZEOb Micimackó Tagóvodában az aktuális nevelési évben tizenöt fő 3-7 éves korú gyermeket neveltünk Magyarlakon. A kicsik folyamatosan beszoktak a nagyobbak segítségével, jól alkalmazkodtak egymáshoz a különböző életkorú óvodások.

A nevelési év során Szentgotthárdon, illetve Rábagyarmaton voltunk színházban. Résztvettünk a Játékvár Óvoda 125. évfordulójára szervezett programokon. Minden alkalommal az önkormányzati kishusszal utazhattunk, ezúton is köszönjük, hogy polgármester úr mindig rendelkezésünkre

állt, így mindenhova könnyedén eljutottunk. Több alkalommal a kiscsoportosainkat is vihattuk.

Szolgáltatásként logopédus segítette az anyanyelvi fejlesztést egész évben, ezenkívül zeneovi volt hetente két alkalommal a nagycsoportosok számára. Rendszeres kapcsolatot tartottunk a Pedagógiai Szakszolgálat szakembereivel, szűrést, egyéni fejlesztést biztosítottak szükség szerint. Játékos hittanon vehettek részt a nagycsoportosok, igény szerint. Hagyományos ünnepeinket a szülők részvételével szerveztük. A helyi

iskola igazgatójával, nevelőivel is rendszeres, jó kapcsolatunk volt egész évben. Részt vettünk egymás rendezvényein, közös szülői értekezletet, ismerkedést szerveztünk.

Anyák napján a kultúrotthonban köszöntöttük az édesanyákat, nagymamákat.

Június 9 -én az óvodai dolgozók is kirándultak a SZEOb intézmény dolgozóival együtt Lendvára. A vár meglátogatása nagy élmény volt mindenki számára. Kellemesen töltöttük az időt a szőlő-hegyen, nagyon érdekes idegenvezetésben, barátságos vendéglátásban volt részünk. Ezen a napon

kicsit ismerkedtünk, tapasztalatot cseréltünk egymással is, hiszen a mindennapok során erre kevés lehetőség nyílik, különböző helyeken dolgozunk, keveset találkozunk, új kollégák érkeznek folyamatosan. A kirándulásról fáradtan, de vidáman érkeztünk haza.

Május 26-én gyermeknapot tartottunk óvodánkban, sok-sok játékkal, mozgással.

Június 2-án elbúcsúztattuk nagycsoportosainkat. Ezúton is szeretnénk megköszönni a szülőknek a sok segítséget, a meghitt búcsúszót.

Nehéz szívvel, de sok élménnyel engedjük őket el az iskolába, ahol reméljük sok örömben, sikerben lesz részük. Öt gyermekünk kezdi meg az iskolát szeptemberben.

A nagycsoportosokkal együtt búcsúztattuk Monek Gyulánét, Piri nénit, aki 3 évig segítette gyermekeink nevelését, biztosította környezetünk tisztaságát, mindig számíthattunk munkájára. Jó egészséget, boldog nyugdíjas éveket kívánunk! Továbbra is számítunk segítségére!

Munkáját Dancsecs Judit veszi át óvodánkban, akit már a gyermekek jól ismernek, hiszen sokszor helyettesített nálunk, mindig számíthattunk rá. Szívesen fogadjuk, reméljük hosszú ideig nálunk marad.

A nyári időszakban sokat tartózkodunk szabadban, igyekszünk felkészülni az új nevelési évre, szeptembertől folyamatosan – hatan – érkeznek új kiscsoportosaink.

Rojkó Gáborné, Tagóvoda-vezető

Búcsúztatás az Önkormányzatnál

Az óvodai évváró után június 30-án a Polgármesteri Hivatalban is köszöntöttük a falunk óvodájától elbúcsúzó, nyugdíjba vonuló Monek Gyulánét Piroskát, a gyerekek Piri nénijét. Óvodai utódját, Dancsecs Juditot – a jövőben már Jutka nénit – is köszöntöttük új megbízatása okán, méginkább az elmúlt években az Önkormányzatnál nyújtott kimagasló munkájáért, hozzáállásáért. Bízást mondhatjuk, mindketten hiányoznak majd eddigi munkahelyi közösségükből.

Az Önkormányzat, egyben falunk nevében Monek Gyula polgármester és Frigy József alpolgármester köszöntötte a búcsúzókat, jókívánságaik, virág és ajándécsomagjaik átadása mellett. Ezúton is kívánunk Piroskának egészségesen eltöltött aktív nyugdíjas éveket, családjával, unokáival töltött boldog éveket, Jutkának pedig új munkahelyén, az Óvodában sok örömet, vidám perceket gyermekeink nevelése során.

Frigy József

Trianon gyerekszemmel

A Trianoni békeszerződés évfordulója ez év június 4-én Pünkösd vasárnapra esett, ezért falunkban nem tartottunk hivatalos megemlékezést. Iskolánk tanulóit kértük meg, hogy mutassák meg mit gondolnak eme sajnálatos évfordulóról. A képeket Jandrasics Eszter, Horváth Vanessza, Horváth Angéla, és Laczó Bence készítette.

Kiss Tímea

Laczó Bence

Horváth Angéla

Horváth Vanessza

Jandrasics Eszter

Gyermeknap Magyarlakon

Július 18-án került megrendezésre a Művelődési házban a gyermeknap rendezvény. Színes programokból és sok játéklehetőség közül választhattak a gyerekek. A nagyteremben Ricsi bohóc várta a gyerekeket, aki megnevetette és megénekelte őket. A Magyarlakai Ifjúsági és Kulturális Egyesület jóvoltából gyönyörű csillámtetoválások díszítették a gyerekek kezeit. Volt lehetőség pingpongozni, csocsózni, bicikli- és aszfaltrajzversenyen résztvenni. A Művelődési ház mögötti téren ugrálóvárban és Rodeó bikán szórakozhattak a gyerekek, ez utóbbit a szülők is szívesen kipróbálták.

Vidám gyermeknap rendezvényünk Pinata (papírszamar) veréssel zárult, melyből rengeteg édesség szóródott szét a gyerekek legnagyobb örömére.

Kiss Tímea

Tábor a hegyen 2017

Hatodik alkalommal került megrendezésre a Magyarlakai Szőlőhegyen a nyári gyermektábor, amelyen 10 és 16 év közötti gyerekek vettek részt.

Színes és tartalmas programokkal töltötték el fiataljaink a közel egy hetes időt. Megismerkedtek a napelem nyújtotta lehetőségekkel, kipróbálták az íjászkodást, kirándultak, számháborúztak. Nem maradhatott el az esti kertmozi és a tábortűznél a közös éneklés sem. Köszönjük Dancsecs Bálint zenei aláfestését az egész tábor ideje alatt, a Tűzoltó egyesületnek, hogy biztosították a rekkenő hőségben a vizes felüdülést, és nem utolsósorban a Magyarlakai Ifjúsági és Kulturális Egyesület hölgytagjainak az aktív közreműködést.

Kiss Tímea

CAROLYN JOYCE CARTY:

Lábnymok a homokban

Egy férfi álmot látott egy éjjel.

Álmában tengerparti fövényen sétált az Úrral.

Az égen képek tűntek fel: élete pillanatai.

Két lábnymot látott, az egyik a sajátja, a másik az Úré volt.

Amikor élete utolsó pillanata is felvillant előtte, feltűnt neki, hogy élete legszomorúbb és legnehezebb pillanataiban csupán egy lábnymot látott.

Megütközve így szólt: „Uram, azt ígérted, hogy ha követlek Téged, akkor végigkísérsz utamon.

Nem értem hogy lehet, hogy amikor a legnagyobb szükségem volt Rád, magamra hagytál.”

Az Úr így felelt: „Drága gyermekem. Szeretlek, és sosem hagylak el. Megpróbáltatásaidban és szenvedéseidben, amikor csak egy lábnymot láttál...

....a karjaimban vittelek.”

Visszapillantó – kisiskolások

Ez alkalommal három fényképet mutatunk be az Értéktár Bizottság munkája során összegyűjtött archívum képei közül. Mindhárom kép a magyarlaki iskola udvarán készült a 60-as években, és kisiskolások csoportképe látható rajtuk. **Magyarics István**

Az 1968/69. tanév első osztályos tanulói.

Balról: Póczik László, Kukor Rudolf, Fébert Jenő, Krajczár Erzsébet, Krajczár Zsolt, Glóbits Jenőné tanítónő, Lancsák Károly, Marczali Éva, Kovács László, Mezei László, Závecz István.

Az 1968/69. tanév 4. osztályos tanulói.

Balról: Váradi Ferenc, Magyarics István, Fébert Ilona, Matus Jenő igazgató, Wéber Zsuzsanna, Tóth Imre, Horváth Károly; Kóczán Katalin, Lakosi Rózsa, Glóbits Judit, Vass Mária, Dancsecs Zsuzsanna; Dancsecs Ernő, Dancsecs Ferenc, Szabó László, Németh Jenő, Marczali László.

Az 1967/68. tanév 4. és 2. osztályos tanulói.

Balról: Bognár Ferenc, Krajczár Miklós, Láng László, Kozó József, Klement József, Rosta László, Mikos József, Kozó László, Krajczár Ferenc, Matus Jenő igazgató; Havasi Mária, Takács Katalin, Váradi Judit, Köncz Valéria, Peyerl Rózsa, Klement Valéria; Szabó Irén, Dancsecs Mária, Herczeg Anna, Kovács Ibolya, Kukor Katalin, Gorza Katalin, Vadász Katalin.

Újabb utcák újultak meg

A helyi önkormányzatokért felelős miniszter pályázatot hirdetett, „Az adóssághoz konszolidációban nem részesült települési önkormányzatok fejlesztéseinek támogatása” kiírás alatt. Magyarlak Község Önkormányzata e kiírásra benyújtott pályázatával, közel tíz millió forint támogatásban részesült. Képviselő-testületi döntés alapján önkormányzatunk az elnyert összeget teljes egészében útfelújításra fordítja. A biztonságos közlekedés feltételeinek megteremtése érdekében,

a Hunyadi János út teljes hosszában, valamint a Rákóczi Ferenc út egy szakaszán a burkolat-ki egyenlítést, új aszfaltburkolat és padka készítését valósította meg önkormányzatunk a rendelkezésre álló forrásból. A kivitelezési munkákat a vasvári Varga és Varga Építőipari Kft. végezte el június során. Reményeink szerint további kormányzati forrásokból minden mellékútunk megújulhat teljes hosszban is rövid időn belül.

Monek Gyula polgármester

Rendszeresen jelentkezünk a Hírmondó hasábjain magyarlakai önkormányzati hírekkel. Forrásként a képviselő-testület ülésein készült jegyzőkönyveket használjuk, melyek teljes részletességgel tartalmazzák az üléseken megtárgyalt témaköröket, az egyes napirendi pontok eredményeképpen megszületett döntéseinket. A jegyzőkönyvek hivatali időben bárki számára hozzáférhetőek a Polgármesteri Hivatalban, e rovatunkban csak egy kivonatot próbálunk nyújtani a közérdeklődésre számot tartó döntéseinkről, önkormányzati rendeletekről, határozatokról.

Beszámoló a képviselő-testület üléseiről

TESTÜLETI ÜLÉS 2017. ÁPRILIS 25.

- Első napirendi pontban a víziközmű-rendszer üzemeltetését szabályozó törvénymódosítás miatt módosítja a testület a Szentgotthárd ivóvízellátási rendszerre vonatkozóan a VASIVÍZ ZRt.-vel megkötött szerződését.
- A képviselő-testület vállalja a szennyvízcsatorna-hálózatot ért viharkár utáni helyreállítás Magyarlakra eső költségét – mely a három magyarlakai átemelő és a csörötneki I.-es főátemelő után összesen 596 ezer forint. Ezt az összeget a magyarlakai önkormányzat a víziközmű használati díj terhére biztosítja, külön forrást tehát nem igényel.
- Monek Gyula polgármester ismerteti a Szombathelyi Tankerület igazgatójának megkeresését, miszerint fenntartóként kezdeményezik, hogy a Szentgotthárd és Térsége Iskola Arany János 1-4. Évfolyamos Általános Iskolája Rábagyarmati Telephelye 2017. szeptember 1-től a Szentgotthárd és Térsége Iskola Magyarlak-Csörötnék Általános Iskolája telephelyeként működjön. A tankerület kérését a képviselőtestület támogatja, határozatában jóváhagyja.
- Szintén határozatot alkot a testület arról, hogy miként az elmúlt években is, a lakossági víz- és csatornaszolgáltatás támogatásra meghirdetett pályázaton a magas fajlagos költségek miatt Önkormányzatunk – Csörötnék Község Önkormányzatának gesztorsága mellett – részt kíván venni. A képviselő-testület felkéri a polgármestert, hogy döntéséről Csörötnék Község Önkormányzatát értesítse, és bízta meg a támogatás igénylésének benyújtására és a pályázattal kapcsolatos technikai teendők lebonyolítására.
- Határoz a testület pályázat benyújtásáról, melyet az önkormányzati feladatellátást szolgáló fejlesztések támogatására írt ki a kormány, benne óvodai, iskolai és utánpótlás sport infrastruktúra-fejlesztés, felújítás, vagy új sportlétesítmény létrehozása (sportfejlesztés) – célra. Sikeres pályázat esetén a sportöltöző és óvoda épületének tetőfelújítására nyílna lehetőség. Előzetes szakvélemény alapján a tető faszerkezete jó állapot-

tú, lécezőst, fedést és bádogozást kellene elvégezni. A felújítás teljes költsége 4 millió 202 ezer 307 forint lenne, ezért a pályázat keretében pályázott összeg 3 millió 571 ezer 961 forint, ehhez társul a kötelezően vállalandó önrész, 630 ezer 346 forint, melyet önkormányzatunk saját forrásból biztosít.

- Elfogadja a képviselőtestület Magyarlak Község Sportfejlesztési Konceptcióját a 2017-2022 közötti időszakra vonatkozóan, mely koncepció megléte az előző napirendi pontban tárgyalt pályázat benyújtásának egyik feltétele.
- Közalkalmazotti pályázat kiírásáról határoz a képviselő-testület, mivel a hivatalsegédi munkakört betöltő munkatárs közalkalmazotti jogviszonya 2017. július 1-jével áthelyezéssel az Önkormányzatnál megszűnik. Helyére új dolgozót kell felvenni azonos munkakörbe. A pályázat feltételeit a testület megfogalmazza, kihirdetéséről a polgármester gondoskodik.
- Megismerte és véleményezi a képviselő-testület Rönök község településrendezési eszközeinek módosítására irányuló dokumentációját, megállapítja, hogy az abban foglaltak Magyarlak Község Önkormányzatának településfejlesztési és -rendezési terveit nem befolyásolják. A rönöki módosítás alapvető célja az M8-as gyorsforgalmi út településen áthaladó szakaszának érvényesítése, illetve az ezzel kapcsolatos változások átvezetése volt.
- Támogatja testületünk a Magyarlak Ifjúsági Kulturális Egyesület támogatási kérelmét, melyben az egyesület 50 ezer forint működési és 200 ezer forint programtámogatást igényel. Utóbbiból az egyesület a nőnap, férfಿನapi és gyermeknap rendezvények megszervezését finanszírozza.
- A Háromházi temetőbe vezető, az Árpád út feletti útszakasz közterület-elnevezésére vonatkozó javaslatot testületünk megtárgyalta, megállapítja, hogy a jogszabályi rendelkezések további értelmezésére van még szükség a döntéshozatal előtt, ezért a Magyarlak 0220 hrsz-ú közút elnevezéséről későbbi testületi ülésen hoz majd határozatot.

EGYÜTTES ÜLÉS 2017. MÁJUS 30.

- Csörötnek, Kondorfa és Magyarlak községek képviselő-testületei a csörötneki Kuntár Lajos Művelődési Házban megtartott együttes ülésén első napirendi pontban meghallgatják a szentgotthárdi Család- és Gyermejköltségi Központ beszámolóját a 2016. évben a három községben végzett tevékenységéről. Az érintett községek testületei megköszönik a Központ munkatársainak egész éves munkáját, Vadász Ágnes és Soós Annamária családgondozók részletes beszámolóját – egy-egy észrevétel megválaszolását követően - elfogadják.
- Elfogadják a képviselő-testületek a Csörötneki Közös Önkormányzati Hivatal 2016. évi költségvetési beszámolóját, 35 millió 991 ezer 288 Ft bevételi, 35 millió 199 ezer 572 Ft kiadási és 791 ezer 716 Ft maradványösszeggel.

EGYÜTTES ÜLÉS 2017. MÁJUS 30.

- Csörötnek és Magyarlak községek képviselő-testületei együttes ülésén elsőként támogatásukról határoznak dr. Erményi Imre fogszakorvosnak a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő tartósan betöltetlen háziorvosi és fogorvosi körzeteket betöltő orvosok letelepedésének támogatására kiírt pályázati felhívására benyújtandó pályázatát illetően.
- Kocsis Zsolt csörötneki polgármester tájékoztatja a képviselő-testületeket a TOP pályázati támogatása keretében megvalósuló Magyarlak-Csörötnek Általános Iskola energetikai korszerűsítése projekt előrehaladásáról, jelenlegi állásáról.
- Testületeink egyhangú döntése alapján Kovács Zsuzsannát, a SZOI Magyarlak-Csörötnek Általános Iskola pedagógusát kiemelkedő munkája elismeréseként a pedagógusnap alkalmából jutalomban részesíti.

Az alternatív gyógykezelésekről indított sorozatában Hajni ezúttal a szervezetünk önregenerációját serkentő – a jövő orvostudományának egy ígéretesnek tartott – gyógymódját mutatja be.

Természetes gyógymódok

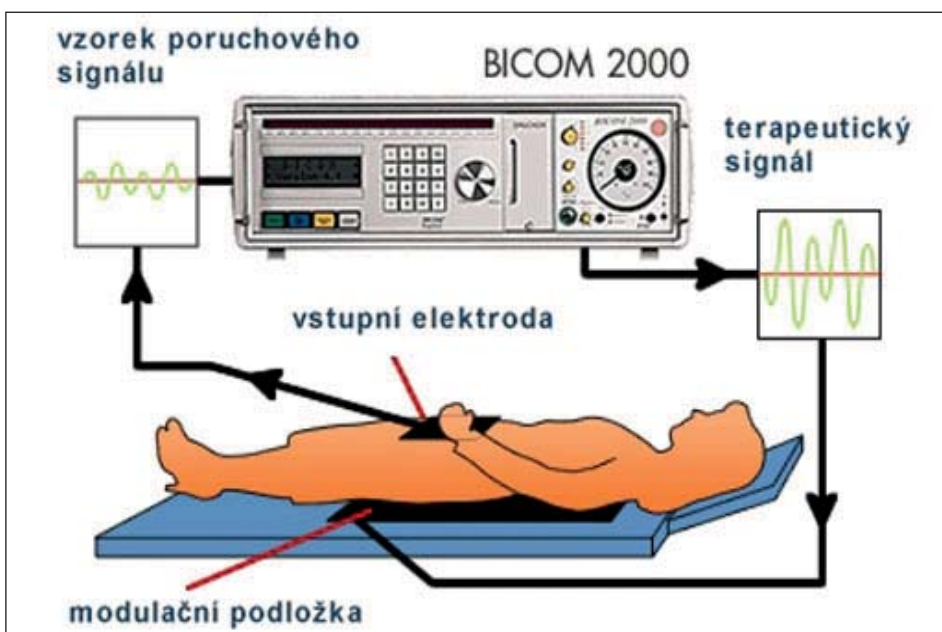
III. rész: BIOREZONANCIA

A biorezonanciát a jövő orvostudományának egyik legnagyobb ígéretének tartják, mivel a szervezet alapvető folyamatainak befolyásolásával beindítja, serkenti a szervezet önregenerációját. Mit is jelent ez?

A biorezonanciás kezelést természetesen, mint minden más kezelést megelőzi egy biorezonancia vizsgálat. E vizsgálat során az emberi szervezetben mért rezgéseket, egy mikroprocesszorral felszerelt készülékbe vezetik, amely aztán kiértékeli az adatokat. A készülék megmutatja, milyen eltérések vannak az egészséges állapotoktól, és melyeket szükségesek kiegyenlíteni vagy korrigálni.

Személyes tapasztalataim nyomán az én esetben a vizsgálat úgy történt, hogy a különböző élelmiszerek mintái egy bizonyos üvegcsőben voltak, ezek felhasználásával történt az elemzés. Amely élelmiszerre a szervezetem nem jól reagált, illetve eltérést mutatott a rezgés, az feltételezte az adott élelmiszer nem megfelelő jelenlétét, avagy felszívódási vagy allergén problémáját.

De e vizsgálatok alapján megállapítható az adott időben és a szervezetben meglévő stressz mennyisége is, illetve az egyén energetikai állapota. A sejtekben végbemenő változásokat felderítő biorezonanciás rendszer az elektromágneses rezgések alapján méri fel, majd jelzi és korrigálja a testi, illetve érzelmi és mentális működések egészségestől való eltérését.

Mit is mérhetünk vele? Megtudhatjuk pl. a gombás, vírusos, bakteriális fertőzéseket, allergiákat mint a laktóz vagy a glutén intolerancia, toxinokat, kerülendő avagy pótolandó tápanyagokat. De a vitaminok, ásványi anyagok hiányát, vagy az aminosavak, zsírsavak, enzimek és hormonok szintjét is mérni lehet. Mindezek alapján feltárulnak a tünetek kialakulásának hátterei, és megkaphatjuk a kérdéseink miértjét.

A vizsgálat és a kezelés lényege, illetve élettani hatása, hogy a szervezetet energetikailag egyensúlyba hozza, feltölti.

A terápia során célzottan korrigálják az energiahányos területeket. A terápiás időszak alatt tovább fokozható a szervezet öngyógyító rendszerének támogatása, mint pl.: homeopátia, Schüssler-só terápia, különböző probiotikumok szedése, de a különböző mozgásgyakorlatok és maga a mozgás bármifajta folytatása hozzájárul a szervezet működésének minőségi változásához.

Bár jómagam még csak a megismerkedés szintjén tartok, a tapasztalataim pozitívak a biorezonanciával kapcsolatban.

Labritz Hajni

Gyalog Magyarlakon

Sötét és hosszú téli esték voltak még, amikor egy újságcikk kapcsán kezembe vehettem Danny Dreyer és Katherine Dreyer könyvét a gyaloglásról (köszönet ezért is Horváth Ágotának!). A kiadvány alcímében egészséget és energikusságot ígér mindazoknak, akik az általuk taglalt járható módszer segítségével elsajátítják és életformájukká teszik a „gyaloglást”, mint szabadidős tevékenységet.

A könyv mintegy 250 oldalon, 12 csoportba foglalja a gyaloglás lehetséges formáit, és írja le azok célját, fizikai, mentális, érzelmi és metafizikai hatásait. (Lányom és férjem meg is mosolyogta, hogy lehet ennyi mindent írni egyetlen témáról!)

Néhány példa: kardio gyaloglás a szív erősítésére; aerob gyaloglás a fittség növelésére, zsírbontásra; gyaloglás hegyes-dombos terepen a felsőtest és a láb erősítésére; lazító gyaloglás az izmok és ízületek ill. az egész test pihentetésére; energiagyűjtő, összpontosító gyaloglás az agy pihentetésé-

re, koncentráció fejlesztésére, stressz oldására.

A legkönnyebben hozzáférhető testmozgásforma közvetlen és hosszútávú előnyökkel, ahol az egészség a cél, a mozgás a kulcs. Részletesen elmagyarázza, hogy amikor gyalogolunk, tartásunk megfelelően kialakított, kissé előredöntött törzssel, a kar, a láb és a talp előre, a menetirányunkkal összhangban mozog. Az izmok nem végeznek szükségtelen munkát; nyújthatnak, lazíthatnak és korlátozás nélkül mozoghatnak.

A test beállítása mellett említi a tudati döntés fontosságát, amikor ugyanis valami mellett döntünk az életünkben, a döntés által meghatározott irányba megyünk tovább. A fejünkben pörgő gondolatok száza közül egyre összpontosítunk, és ez pihenteti agyunkat.

Ajánlásában a szerző két korosztályt emel ki: az időseket, akiknél inspirálja a szellemet, megmozgatja a testet és táplálja a lelket. Az 50-es és 60-as éveik elején aktívan mozgó felnőttekre gyakorolt hatását (vér-

nyomást csökkenti, fogyaszt, fejleszti az egyensúlyt, javítja a cukorszintet, növeli a csontsűrűséget stb.) számottevőnek tartja.

A fizikai kiegyensúlyozottság az életben is biztosabb magatartást, következetességet ad.

A kivitelezés módjában két tényező fontos: a lépéshossz és a pulzustartomány. A lépéshossz mindvégig kényelmes, könnyen léphető legyen. Így megóvjuk a lábakat a túlerőltetéstől, csökken a sérülések veszélye. Ha gyaloglás közben képesek vagyunk megszakítás nélkül beszélgetni, akkor a megfelelő pulzustartományban vagyunk

ahhoz, hogy mozgásunk hozzájáruljon kardiális állapotunk javításához.

Ennyi minden egy egyszerű mozgásban!

Az Egészségfejlesztési Iroda (EFI) szentgotthárdi képviselőjének rendezésében karácsony előtt tartott egészségi napunkon előadásomban lehetőségként vettem fel a gyaloglást, mint testmozgást.

Magyarlak mintegy 2 km hosszán, a Rába folyó és a tőle délre emelkedő dombok között húzódó főutcaból és néhány mellékutcaból áll. Természetföldrajzi adottságai kiválóan megfelelnek szabadban végzett mozgásprogramok szervezésére, rendszeres végzésére. Az EFI megkeresésére kapcsoltam össze a támogatói célokat a település adta lehetőségekkel és saját ismeretanyagommal. Magyarlak hivatalos honlapján meghirdetve és a falu hirdetőtábláin kifüggesztett plakátok formájában hívtam, invitáltam a falu lakóit közös mozgásra. (Ja! Szóltam anyósomnak is, hogy terjessze a hírt... ☺)

Két csoportot meghirdetve indultunk el a 60 illetve 90 perces foglalkozások során a négy égtáj mindegyike felé. Így sétáltunk egy jót a „TSZ úton”; a Hunyadi utca(„=kisutca”) végében az erdei úton; lemen-

tünk a „Dránduba”; megnéztük a Teti-kanyart, átgyalogoltunk Máriaújfaluba, bejártuk a Szőlőhegyet; leereszkedtünk a Szentkút forráshoz; a Máriaúton átmentünk a Sáfárhegyre, megnéztük a Csörötneki szőlőhegyet.

Megtettünk több ezer lépést, mintegy 100 km-t, (alkalmanként 3-10 között változóan), elégettünk sok-sok kalóriát, és megettünk több doboznyi szőlőcukrot (köszönjük Rózsának! ☺).

Meglepetésemre sok-sok „új helyet” tudtam mutatni a résztvevőknek, így ismerték meg szűkebb környezetük természeti értékeit, az abban rejlő lehetőségeket. Együtt töltöttünk sok-sok órát, lépéseink közbeni beszélgetéseink a múlttól, jelenről és jövőről mosolyt csaltak az arcunkra. Eljöttek iskolás korú fiatalok is, akiknek a gyaloglás „nem kunszt”, annál jelentősebb a falu környékének megismeréséből fakadó öröm. Számunkra azonban az együtt töltött idő is épp olyan fontos és jóleső volt. Az EFI hivatalos elszámolása céljára fotókat készítettünk, ők támogatták a programot túrabotokkal, pulzuszámoló illetve lépésszámláló eszközökkel.

Talán mondhatom, hogy péntekenként már a faluképhez

tartoztunk, ahogy az egyik lakó mondta: „jönnek a botosok.”

A szervezők részéről sok háttér munkát igényelt a program, de a fotókon látható mosolyok alapján nyugodt szívvel kijelentem, hogy elértük célunkat, egészségesebbek lettünk.

Szívesen várunk mindenkit a falunapra augusztus 27-én vasárnap délután, hogy az ott megtartott fényképes bemutató programon keresztül betekintést nyerhessen örömteli pillanatainkba.

Ifj. Tóth Mártonné (Gabi)

Hitélet rovatunkban indított sorozatunkban a Szombathelyi Egyházmegye honlapjáról részleteiben közöljük egy egészen gyakorlatias téma tárgyalását: egyfajta Liturgikus illemtan ismertetésére kerül sor. Olyan általános dolgokat tárgyalunk, mint a szentmisére való készület, a kereszttetés, a térdhajtás, mit tegyen az, aki nem tud térdet hajtani, vagy letérdelni, hogyan járuljunk szentáldozáshoz, stb. Talán azt gondolhatjuk, ezekről felesleges beszélni, mégis remélem, előbb-utóbb mindenki számára fog valami újdonságot hozni a rovat.

Kis liturgikus illemtan – 6. rész

A SZENTÁLDÓZÁS I.

A szentáldozás a szentmise legünnepélyesebb része, de hogy valóban azzá válhasson, fegyelmezettség és rendezettség is szükséges a lelki előkészület mellett.

A szentáldozáshoz először is fontos, hogy rendezett sorban, vagy sorokban vonuljunk. Ahol van elég hely, ott kettes sorba álljunk fel, akkor is, ha csak egy áldoztató van. Ilyenkor is maradjon meg végig a két sor, vagyis az áldoztatóhoz érve ne fejlődjünk egyes sorba, az áldoztató fog először az egyik, majd a másik elé fordulni. Arra is figyeljünk, hogy mindkét sorban nagyjából egyenlő számban legyünk, különösen is, ha ketten áldoztatnak. Több áldoztató esetén pedig semmiképpen se válogassunk, kinél áldozunk!

A Misekönyv előírásai szerint a hívek térdelve vagy állva áldozzanak, ebben mindenki szabadon dönthet. Ha állva áldozunk, ajánlatos, hogy a szentség vétele előtt szükséges tiszteletadást végezzünk, vagyis mikor az előttünk lévő áldozik, vessünk kereszttet, vagy hajtsunk térdet, így készüljünk az áldozásra.

Áldozni nyelvre, illetve kézre lehet, de a kézbe áldoztatás nincs mindenütt megengedve, pl. a mátraverebély-szentkúti kegyhelyen nem lehetséges, sőt Szlovákiában egyáltalán nem. Ha kézbe szeretnénk áldozni, már ezt jelezve járuljunk az áldoztató elé: azaz jobb kezünket a bal alá téve, trónust készítsünk. Ne nyújtsuk ki a tenyerünket, mert kinyújtott tenyérnél nagyobb a veszélye, hogy a szentostya a földre essen. A „Krisztus teste” szavakra „Ámen”-nel felelünk, ami nagyon fontos hitvallásunk, és része a szentáldozásnak, ezért ne felejtjük el mondani! Aki nyelvre szeretne áldozni, ezután nyújtja ki kissé nyelvét, hogy az áldoztató rá tudja helyezni az Eukarisztiát. Aki pedig kézbe áldozik, amint kezébe kapta az Eu-

karisztiát, jobb kezével azonnal magához veszi azt, amíg az áldoztató előtt áll, és csak ezután megy vissza a helyére. Nem szabad tehát sem odébb állva, vagy a helyünkre menve magunkhoz venni az Eukarisztiát!

A SZENTÁLDÓZÁS II.

Bizonyos alkalmakkor két szín alatt van áldoztatás, azaz a kenyér és a bor színében, amikor általában a szentostyát a szent vérbe mártva áldoztatnak. Ilyenkor nincs

(táska, imakönyv, stb.).

Miután megáldoztunk, nem hajtunk térdet, mert értelmetlen dolog, hiszen ha az Eukarisztiát magunkhoz vettük, akkor mi válunk élő tabernákulummá, bennünk is ott van az Úr Jézus. Keresztet sem vetünk, fejet sem hajtunk, egyszerűen visszamegyünk a helyünkre, és ott imádkozunk, illetve bekapcsolódunk az énekbe. Tehetjük ülve vagy térdelve is.

Arra is figyeljünk, hogy a helyünkre indulva lehetőleg ne keresztezzük a sorban állókat. Ha két sor van, a jobb oldaliban állók jobbra, a bal oldaliban állók balra menjenek a helyükre, míg ha csak egy sor van, és a hely szűk, akkor a sor a „folyosó” egyik szélén álljon, és aki megáldozott, a másik szélén menjen vissza.

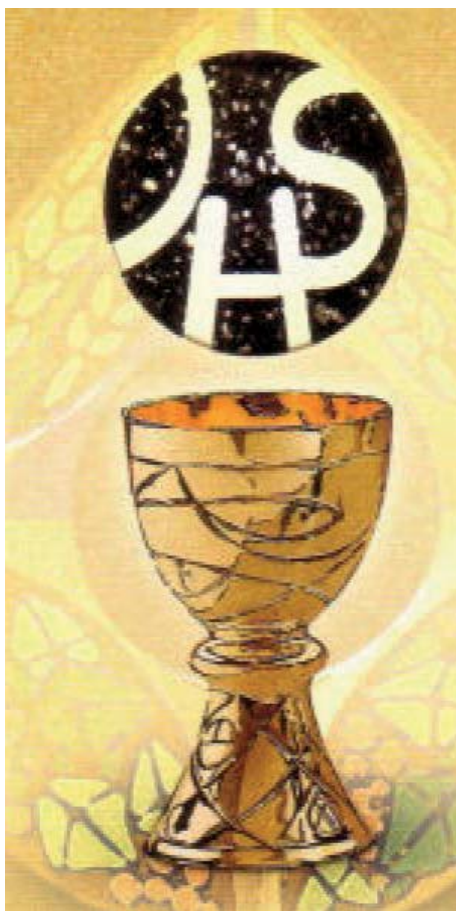
Itt jegyezzük meg, hogy szentáldozáshoz járulni napjában kétszer lehet, de a második alkalommal már csak szentmisén. Tehát pl. ha valaki volt szentmisén, majd még aznap otthon az áldoztató meglátogatja beteg hozzátartozóját, akkor az illető már nem áldozhat a beteggel együtt.

Szintén itt említjük meg az Eukarisztia iránti tiszteletünknek módját a szentmisén kívül. Szentségimádás alkalmával méltó és igazságos, hogy térdre borulva imádjuk az Oltáriszentséget, de természetesen nem várható el mindenkitől, hogy ezt hosszú időn át tegye. Alapvetően a szentségkitétel, a szentségi áldás előtti ének, könyörgés, maga az áldás és a szentségeltétel alatt, továbbá körmenet során addig, míg a Szentséget a templomban mellettünk elviszik, illő, hogy térdre boruljunk, vagy akinek ez nem megy, álljon.

Következik (befejező rész):

A szentmise végén.

Forrás: <http://www.martinus.hu/lelkiseg/liturgia/5055/kis-liturgikus-illemtan>

lehetőség kézre áldozni. Szintén nem lehet kézre áldozni kesztyűben, illetve úgy, hogy az illetőnek az egyik kezében valami van

A kethelyi papgyilkosság (2. rész)

Amikor 1957. december 15-e hajnalán Somfalvi Sándor a szentgotthárdi rendőrörs ügyeletén bejelentette, hogy a kertjében egy vérben ázott, hörgő haldokló fekszik, a rendőrörs állománya nem volt felkészülve egy ilyen súlyosságú esemény kezelésére. A rendőrök zöme éppen hogy csak megkezdte az előző esti rendőrből fáradalmainak kipihenését. Dr. Hantos László ügyeletes orvost a rendőrség hívta, és egy nyomozó kísérte a helyszínre. Mire odaértek, Brenner János már meghalt, az orvos már csak a halál beálltát tudta megállapítani.

Az eseményekre visszaemlékező elbeszélők valamennyien megemlítik, hogy a nyomozás csak késlekedve indult meg. A per irataiból viszont az derül ki, hogy a gyilkosság helyszínén már hajnali 2 órától kint volt a rendőrség. A holttestet és a helyszínt a nyomozók kérésére a szentgotthárdi rendőrség egy rendőre őrizte, aki – állítólag – téblábolása közben alaposan összetaposta a nyomokat. A helyszínelő bizottság reggel 8 órakor érkezett meg. Úgy tűnik, a nyomozók kivilágosodás után álltak neki a helyszín vizsgálatának. Munkájukat nehezítette, hogy időközben eleredt a havas eső, amely az értékelhető nyomok egy részét eltüntette. A helyszínelők a holttest környékén szétszóródva megtalálták a káplán felszerelési tárgyait, kegyzsereit, rajtuk kívül egy leszakadt kabátgombot és egy zöld színű kalapot. A plébánia lépcsőjén és az ablakokban vérnyomokat rögzítettek, de erőszakos behatolásra utaló nyomokat nem találtak.

A sértett személyi igazolványát 1957. december 15-én, reggel 8 óra tájban Ják-Balogunyom vasútállomás és Kisrádóc között a vasúti pályán, a kavicságyban teljesen száraz és vértől mentes állapotban találta meg egy helyi lakos, aki többedmagával az erdőbe indult fát vágni.

A templom 16 cm nagyságú kulcsát, a hozzá tartozó egyéb zárt helyek kulcsaival együtt, összesen 9 db kulcsot csak 1958. május 30-án (a Tóka elleni első fokú ítélet után) találták meg Zsida Felsőmező dűlőben, egy vízáteresztő betoncső végében.

A témával foglalkozó cikkek és más publikációk igyekeznek arra a következtetésre jutni, hogy a nyomozás első percétől kezdve a rendőrséget nem a tényállás felderítése, hanem a büntetőeljárás keretei között egy legenda létrehozása vezette. A valós elemeket is tartalmazó, de azokat kitalált részletekkel összekötő legenda célja annak leplezése lett volna, hogy

Brenner János meggyilkolása olyan kitervelt akció volt, amellyel egyrészt meg akarták torolni Brenner engedetlenségét, másrészt meg akarták félemlíteni a buzgón működő papokat, s ezzel elősegíteni a hivatalos egyházpolitikát, amely az egyházak szétzilálására, majd megszüntetésére, az ateizmus „államvallássá” tételére törekedett.

A tv-ben és mozikban látható számtalan bűnügyi film, krimi bűneseteinek nyomozásán edződött és kikupálódott mai olvasók azonban hozzáértőbb szemmel nézhetik a korabeli eseményeket. A – Soós Viktor Attila történész jóvoltából – időközben előkerült nyomozati iratokból kitűnik, hogy a rendőrség a tőle telhető módon, teljesen logikus módon állt neki a bűnügy felderítésének. Hogy ez, a nagy erővel meginduló nyomozás a későbbiekben mikor, és kinek az irányításával váltott át a valóság eltusolását célzó, az ügyet bármilyen gyorsan lezárni akaró igyekezetté, ma még nem látható világosan.

A nyomozásban két csoport vett részt. A helyszínt a szentgotthárdi rendőrkapitányság munkatársai biztosították (később a tanúk jó részét is ők hallgatták ki), majd kora délelőtt kiszálltak a helyszínre Szombathelyről a Vas megyei Rendőrfőkapitányság Politikai Nyomozó Osztályának munkatársai is. Az esetet feldolgozó publikációk mind hangsúlyozzák, hogy a nyomozást nem az illetékes életvédelmi osztály, hanem a politikai nyomozó osztály folytatta le. Valójában a politikai osztály emberei is részt vettek a nyomozásban, de azt a bűnügyi osztály koordinálta. Szendrődy András nyomozó hadnagy (Vas Megyei Rendőrfőkapitányság) vezette a nyomozást.

Habár a nyomozati iratokban közvetlenül nem szerepel, de más forrásokból kitűnik, hogy egy harmadik budapesti csoport, az ORFK Bűnügyi osztály emberei is részt vettek a bűntény nyomozásában.

A rendőrség a nyomozás megindulásakor az indítékot keresve különböző teóriákat állított fel. Az elkövetés brutalitása arra mutatott, hogy elsősorban érzelmi, indulati indítékok játszottak szerepet a gyilkosságban. Indulati okként a harag, a bosszú jöhetett számításba, amely akár szerelemfáltásból, akár korábbi sérelmekből is eredhetett.

Az első teória a nőügy, és az ebből fakadó szerelemfáltás volt. E teória keretében több szálal is végigvezettek a nyomozók. Az első szál a gyilkosságot felfedező család lánya, Somfalvi

Katalin volt. A nyomozók azt tisztázták, nem a lány miatt ment-e Zsidára éjszaka a káplán (az ő házuk mögött történt a gyilkosság). A második szál az iskolakápolna gondnokának, Monek Józsefnek a lánya, az akkor már Répcelakon élő Monek Emőke. A családnak szinte napi kapcsolata volt a kethelyi plébánia papjaival, így Brenner Jánossal is. Monek Emőke, aszszonynevén Fenyvesi Lászlóné Répcelakon, a postán dolgozott, férje a sajtgyárban. A nyomozók azt a gyanút tisztázták, hogy volt-e valami kapcsolat a káplán és a nő között, illetve, hogy nem a férj tette-e szerelemfáltásból. Ezt a gyanút táplálhatta, hogy a hatóságok – úgy tűnik – ellenőrizték Monek Emőke, vagy az apja, mint egyházközségi gondnok levelezését, és egy levélben szó volt róla, hogy Fenyvesi László december 14-én Zsidára utazik karácsonyfáért. Miután Fenyvesinek megbízható alibije volt – munkatársa kérésére cserélt műszakot a sajtgyárban – ejtették a gyanút.

A második teória a korábbi sérelem miatti harag és a bosszú volt. A nyomozók igyekeztek feltérképezni, hogy voltak-e haragosai a káplánnak, volt-e valaki, akivel a közelmúltban összeszólalkozott. Ezen a szalon két személy került látótérbe. Fenyvesi László (Monek Emőke férje), aki korábban egy motorkerékpárt adott el Brenner Jánosnak, illetve Tóka Ferenc, akinek öccse Brenner János közreműködésével léphetett papi pályára.

A harmadik teória a rablógyilkosság volt. Az idevágó feltevés szerint a magyarlakai templom építésére gyűjtött, és a plébánián őrzött pénz megszerzése végett ölték meg a káplánt. E gyanút támasztotta alá, hogy a plébánia lépcsőjén és ablakában vérnyomokat találtak, mintha valaki be akart volna menni oda.

A nyomozás egyszerre több szálon folyt. A káplán öltözkézből (karing, stóla) és a nála talált kegyzserekből (oltáriszentség, betegek olaja) nyomban következtetni lehetett, hogy beteghez indult a káplán. Minthogy az áldozatot Zsidán, az iskola mellett gyilkolták meg, a betegnek is Zsidán kellett laknia. Számba vették a szóhajóhető betegeket. Három beteg neve merült fel, akikenél valószínűsítették a nyomozók, hogy utolsó kenet feladása okán hozzájuk mehetett a káplán. A beteg nevét a legegyszerűbben a plébánián vezetett „betegek könyvéből” deríthették volna ki, amibe feljegyezték azoknak a nevét, akinek feladták az utolsó kenetet. A nyomozók állítólag kitépték ezt az utolsó lapot a könyvből. Ezt a szálal nem

sikerült feltárni a nyomozás során. Csak évekkel később, Kóczán Tibor beismerő vallomásából derült ki, hogy ki volt az a személy, akihez igyekezett azon az éjszakán Brenner János. Csak ekkor vált világossá, mit is keresett a káplán a zsidai iskola melletti ház kertjében.

A nyomozók figyelme kiterjedt arra is, hogy a gyilkosságot megelőző dulakodás során esetleg megsérülhetett maga a tettes is. Utánajártak, hogy a gyilkosság éjjelét követően jelentkezett-e valaki orvosi ellátásra, vagy esetleg a környezete felfigyelt-e valakire, akin friss sérülések voltak láthatóak. Így került képbe Makkári Ernő téglagyári dolgozó, szombathelyi lakos. Brenner Jánosnak igen jó barátja volt, együtt jártak gimnáziumba. Karcolásos sérülései voltak és sántított, holott korábban nem volt semmi baja. December 28. előtt vették őrizetbe. Ez a nyom tévesnek bizonyult, ezért 1958. március 18-án megszüntették a nyomozást ellene.

A nyomozók a nyomozás folyamán nyomozókutya, a híres Kántor segítségét is igénybe vették. Az összes 16 éven felüli férfinak a zsidai iskolához kellett mennie. Ott tíz-tizenkét fős csoportokra osztották őket, majd levezették őket a szemben lévő háznak a kertjébe. A holttest mellett talált kalapról vett szagot a kutya, majd mindenkit végigszagolt. Egy újabb alkalommal az egyházközségi tagokat hívták be Szentgotthárdra hasonló céllal. Senkit nem választott ki a kutya. A kutyás szakemberek ugyan hangot adtak annak, hogy ekkora tömegből ilyen rövid idő alatt nem tudja a kutya biztonsággal kiválasztani a szag gazdáját, de egyre nagyobb volt a nyomás a rendőrségen, hogy eredményt mutassanak fel. A besúgók sorban jelentették, hogy mindenfelé azt beszélik a népek, hogy ha a rendőrség nem találja meg a gyilkost, akkor biztosan a kommunisták tette volt, az egész cirkusz csak az ő bujtatásukat szolgálja.

Tóka Ferencet sem választotta ki a kutya. De állítólag elment a házához, ahol vérnyomokat talált. Ekkor, december 17-én tartóztatták le. Feleségét, Tóka Ferencné-t a nyomozó hatóságok – miután férje bűnössége felmerült – bűnrészességgel gyanúsították. Ezért férje letartóztatása után kétszer is kihallgatták, majd 1958. január 10-én őrizetbe vették. Tóka Ferenc fiát, ifj. Tóka Ferencet január 9-én tartóztatták le, szintén bűnrészességgel gyanúsítva. Olyan képtelen mendemondák is születtek, miszerint a család már sorozatban követett volna el gyilkosságokat, és hogy a zsidahegy-i dögkutat is felásták a rendőrök, további holttestek után kutatva. Tóka Ferenc kéthónapi előzetes fogvatartás után végül beismerte a gyilkosságot. Talán csak azért, hogy a szintén letartóztatott fiát és feleségét szabadon engedjék. A bűnügy első

tárgyalása Szentgotthárdon, a mostani polgármesteri hivatalban volt. Nagyon sokan elmentek rá. A tárgyalássorozat végén a szombathelyi megyei bíróság Tóka Ferencet 1958. április 19-i ítéletével egy rendbeli gyilkosság és egy rendbeli rablás büntetésében találta vétkesnek, és összbüntetésül halálra ítélte.

Tóka Ferenc felesége az előzetes letartóztatása során többször beszélt a zárkatársának arról, hogy ha ő innen kikerül, akkor a kapcsolatait felhasználva jogorvoslatot fog intézni. Tóka Ferencnek a sógora szerzett pesti ügyvédet, és végül így sikerült elérni az ügy felülvizsgálatát. Tóka Ferenc védelmét dr. Gabányi József budapesti ügyvéd látta el.

A védő és a vádlott fellebbezését követően a Legfelsőbb Bíróság 1958. október 3-án hatályon kívül helyezte a megyei bíróság Tóka ellen hozott halálos ítéletét, és számos útmutatást adott a megyei bíróságnak, amiben megjelölte a tisztázandó kérdéseket. Nem találta kielégítőnek a Tóka bűnösségét alátámasztó bizonyítékokat. Tóka Ferenc beismerő vallomása és a nyomozás során feltárt tények között számtalan feloldhatatlan ellentmondás húzódott. Brenner János Rádócon megtalált személyi igazolványának ügyén úgy lépett túl a bíróság, hogy azt rögzítették, miszerint Tóka a Zsidán hajnali fél kettő tájban történt gyilkosság után kerékpárra pattant, elbiciklizett a rátóti vasútállomásra, ahol az arra haladó személyvonatra feldobta az igazolványt, majd hazabiciklizett, eltűntette a nyomokat, majd mielőtt a család többi tagja valamit észrevett volna, lefeküdt aludni, mintha mi sem történt

volna. A bíróság afölött is átsiklott, hogy a templom, akkor még elő nem került kulcsait illetően Tóka többször is olyan vallomást tett, amiből kiviláglott, hogy fogalma sem volt arról, hogy néztek ki a templom kulcsai, tehát nem is találkozhatott azokkal. Azon sem tépelődött a bíróság, hogy Tóka, aki a gyilkosság napján a sógoránál disznóölésen böllérkedett, és állítólag már akkor kitervelte és elhatározta a gyilkosságot, miért nem a disznóöléshez használt méretes kések közül választott egyet, ehelyett miért a rövid pengéjű, tompa hegyű, ráadásul ide-oda bicsakló pengéjű zsebkését használta az előre eltervezett gyilkossághoz. És egyáltalán ezzel a zsebkéssel hogyan tudott a nagykabáton, pulóveren, reverendán, karingen, stb. keresztül 24 súlyos késszúrást okozni az áldozatnak.

Másodfokon a Vas Megyei Bíróság 1959. május 19-20-21-én és június 4. és 16-17-én megtartott tárgyalásán fenntartotta az első fokon meghozott, gyilkosság és rablás büntette miatti halálos ítéletét.

Tókaék azonban más vonalon is próbálkoztak elérni az ítélet megváltoztatását. 1959 nyarán Dapsi Károly vezérőrnagyot, a térség országgyűlési képviselőjét képviselői fogadónapján kereste fel Tóka Ferencné, aki beszámolt férje ügyéről. Ezt követően kért tájékoztatót a védőügyvédtől az országgyűlési képviselő, majd ennek ismeretében a Bírósági Felügyeleti osztály vezetőjéhez fordult, azzal a meghagyással, hogy Tóka Ferenc ügyét gondos és méltányos módon bírálják el, és erről őt tájékoztassák.

A Legfelsőbb Bíróság az 1959. november 3-án tartott fellebbezési tárgyalás alapján 1959. november 11-én kelt végzésével másodszor is visszaadta az ügyet, és új tárgyalást rendelt el, az ügy tárgyalását elvette a Szombathelyi Bíróságtól, és azt a Fővárosi Bíróságra bízta, amely viszont nem találta megnyugtatónak a terhelő bizonyítékokat, és a vádlottat 1960. augusztus 30-án felmentette. Tóka Ferenc három évet töltött börtönben.

Kóczán Tibor, a másik személy, akit az ügyben később a bíróság elítélt, már a nyomozás kezdetén bekerült a rendőrség látóterébe, de tettestársként való közreműködése ekkor még nem merült fel. A problémás előéletű fiatalember ezt követően is több esetben összeütközött a törvénnyel, míg végül 1959. október 17-én Ausztriába akart szökni. Édesanyját 1958. nyarán a kethelyi határőrlaktanya mellett, ahol a kukoricaföldön kapált, egy katonatiszt agyonlőtte. Az ügyet a katonai ügyészség nyomozta, az esetet azóta sem hozták szorosán összefüggésbe a Brenner gyilkossággal, így nem is tisztázták. A katona – akkor úgy mondták – verebet akart löni a kutyájának. Kóczán Tibort a tiltott határ-

átlépésért, lopásért és egyéb bűncselekményekért két és fél évre lecsukták, és állítólag ekkor, talán a cellatársai előtt, állítólag elismerte, hogy ő gyilkolta meg a kethelyi káplánt. A börtönből való szabadulásakor, 1965. április 11-én azonnal ismét letartóztatták.

Az újra lefolytatott vizsgálat számos, addig homályos részletet tisztázott, de sok kérdés továbbra is nyitva maradt. (Az eljárásból megismerhető tényállást sorozatunk első részében ismertettük.) A Legfelsőbb Bíróság 1965. szeptember 22-én elvette az ügyet a Vas megyei Bíróságtól, és az eljárás lefolytatására a Fővárosi Bíróságot jelölte ki. A Legfelsőbb Bíróság 1966. november 14-én meghozott másodfokú ítéletével jogerősen nyolc évi szabadságvesztésre ítélte Kóczán Tibort. Kóczán Tibor a büntetését letöltötte.

Úgy tűnik, hogy az egész gyilkosságot illetően Kovács Sándor püspök meglátása állhat legközelebb az igazsághoz, amelynek már a győri kispapok 1958. március 18-án tartott megemlékező gyűlésén hangot adott. Eszerint elvakult kommunisták magánakciója lehetett a gyilkosság indítéka. Azóta annyival vélünk többet tudni, hogy feltehetőleg korábbi szunnyadó – közvetlen, személyes, de lehet, hogy csak közvetett, elvi – sérelmek megbosszulásának

szándékával csalták törbe a káplánt. Valószínűleg nem akarták meggyilkolni, csupán alaposan megleckéztetni. A megleckéztetés ötlete feltehetőleg a rendőrbál folyamán merült fel, illetve konkretizálódott, feltehetőleg az itt felhergelődött csoport döntött úgy, hogy rátámad a papra és alaposan helyben hagyja. Ahhoz, hogy a káplánt a paplaktól kicsalják, és lakatlan helyen támadhassanak rá, szükségük volt egy olyan valakire, aki a káplánt ismerte, és akiben a káplán megbízott. A tetteseknek a pillanatnyi körülményekkel tisztában kellett lenniük, hiszen tervüket a kicsalásos forgatókönyv szerint csak akkor vihették végbe, ha a káplán egyedül volt otthon. Tudniuk kellett, hogy a plébános nem tartózkodik odahaza, hanem Farkasfán éjszakázik. Ez arra utal, hogy a viszonyokkal tisztában lévő helybelieknek kellett lenniük a tettesek között. Kóczán Tibort talán a bál körül őgyelgő fiatalok közül választották ki, és ebben a választásban szerepe lehetett a fiú – előélete miatti – zsarolhatóságának. Elképzelhető, hogy közreműködéséért már ekkor kapott valamennyi pénzt. Úgy látszik a pap megleckéztetése nem ment olyan simán, mint ahogy az a rögtönzött elképzelésben szerepelt. Ez bőszíthette fel a támadókat annyira, hogy gyilkosság lett a dolog vége. Hogy a nyomozók a bűntény

felderítése során tisztába jöttek-e a gyilkosság valódi indítékaival, körülményeivel, a tettesek személyével, és ennek tudatában fedezték-e őket, egyelőre nem tudható. Az látszik, hogy arra törekedtek, hogy záros határidőn belül fel tudjanak mutatni valami eredményt – elsősorban a közvélemény lecsillapítása érdekében. Keresniük kellett valakit, aki elviszi a balhét anélkül, hogy az igazi indítékok kiderülhettek volna. Nagyon úgy tűnik, hogy olyan valakit választottak ki mindkét esetben, akinek valamilyen köze volt a gyilkossághoz, nem pedig teljesen ártatlan embert. Ez csak úgy képzelhető el, hogy a gyanúsítottakat súlyosan megfélemlítették, és ezzel együtt jelentős ellentételezést helyeztek kilátásba. Ezt az elképzelést támasztja alá egyrészt az, hogy a hatóság komoly segítséget nyújtott az elítélt Tóka Ferenc családjának, majd rehabilitálása után ő maga is jelentős kárpótlást kapott. Másrészt az is, hogy Kóczán Tibor elmondása szerint a közreműködéséért annyi pénzt kapott, hogy azt egy külföldi bankban helyezte el (vagy mások helyezték el az ő számára). Megbízói a gyilkosság éjjelén ennyi pénzt semmiképpen sem adhattak neki, azt csak később ajánlhatták fel neki, a később kialakult események súlyának megfelelően.

Magyarics István

Imádkozni jó!

Móricz Zsigmond “Gyalogolni jó” című könyvére, könyve szlogenjének mintájára szeretnék néhány gondolatot megosztani arról, hogy miért is jó imádkozni, szeretnék 3 érvet felsorakoztatni az imádkozás mellett.

I. Mindenkinél szüksége van olyan elcsendesedésre, ami alkalmat nyújt a közelmúlt, a jelen történéseit átgondolni, netán újraértelmezni, aztán a jövő következő – helyesnek tartott – lépését kigondolni, sőt ennél továbbmenve a megteendő lépés várható következményeit felmérni. Ezidáig mindez a gondolkodó ember sajátja, nem igényel külső segítséget, sem más embertől, sem Istentől. Azt is beláthatjuk viszont, hogy többre jutunk, ha külső segítséget is igénybe veszünk. Isten pedig minden segítségkéréshez, minden percben “kéznél van”. Az embe-

rekkel ellentétben őelőtte nem kell eltitkolnunk semmit, nem kell megjátszani magunkat, legbensőbb gondolatainkat is megoszthatjuk vele, legtitkosabb kéréseinket is elé vihetjük. Imádkozunk saját szavainkkal, beszélgetünk legjobb barátként Jézussal, vagy imádkozunk kötött imák révén, vagy e kettőt kombinálva. Legtöbb alkalommal – saját tapasztalat – már ima közben választ kapunk kérdéseinkre, iránymutatást gondjainkból való kilábaláshoz.

II. Olvassuk el a magyarlakai templom főoltárán felírt egyik idézetet: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: én felüdítlek titeket”. (Mt 11,28). Ehhez mit tehetnénk hozzá? Közösségben végzett ima, a magyarlakai templomban végzett ima, rendkívüli megkönnyebbülést hozhat minden

gondunkra, bajunkra, nehézségeinkre. Kérő imáink mellett köszönő imáink is Istenhez érnek: sikeres vizsgálért, érettségiért, gyermekünkért, szüleinkért. Letehetjük terhünket a Megfeszített keresztre alá, ahogy bűneinktől, úgy gondjainktól is csak ő szabadíthat meg bennünket.

III. Miként tehetjük Brenner János atya jól ismert papi jelmondatát magunkévá? Nemcsak a fiatalokat, hanem a felnőtteket, hívőket és istenkeresőket is bátorítják e szavak az Istennek tetsző élet melletti

bátrabb elköteleződésre. Gazdag imaélettel, szentmisén való részvétellel, gyakori szentáldozáshoz járulással élhetjük meg azt, hogy “az istenszeretőknek minden a javukra válik”. Ezen cél elérése érdekében nem szükséges semmit feladnunk jelen életünkől: helytállunk ott, ahová állított bennünket a Jóisten családban, hivatásban, ezen felül pedig mindössze imádkozunk, és imáinkban “gyönyörködünk az Úrban, és megadja nekünk szívünk kéréseit”.

Mindhárom érvet megfontolhatjuk, mindhárom érv mellett letehetjük voksunkat. Minderre augusztus 31-én csütörtökön este fél 7-kor kínáljuk a következő alkalmat falunk templomában. Magyarlakai közösségünkben végzett imádkozásunknak ereje van, hívom házastársamat, gyermekeimet, szüleimet, barátaimat.

Frigy József

Takács Gyula atya köszöntése

Hetvenedik születésnapján köszöntötte Magyarlak hívő közössége Takács Gyula plébános atyát augusztus 13-án a vasárnapi szentmise keretében.

Elsőként a Magyarlakai Egyházközség képviselőjében Frigy József méltatta plébános atya lelkipásztori szolgálatát, kérve a tudásra, a tanítóra, a lelkipásztorra, a szeretett tanítványra a Jóisten áldását, hogy még sokáig hirdesse az Örök Igét és Isten országát, melynek egész papi életét szenteli.

Doncseczné Petrovics Magdolna verssel köszöntötte ezután a jubiláló plébánost, érzelmekkel teli felidézve versében a közel ötven évvel ezelőtti szentelését is.

Magyarlak Község nevében Monek Gyula polgármester úr köszöntötte szívélyes szavakkal a község plébánosát, ezután pedig a köszöntésre felsorakozottak - a magyarlakai hívek nevében - átadtuk ajándékaikat, köztük egy ezüst érmét is, melyre Gyula atya elsőként választott papi

jelmondatát vésettük rá. Azt a jelmondatot, amelyet az akkori hatóság nem engedélyezett számára: „Üdvözíts bennünket világ Megváltója, ki kereszted és feltámadásod által megmentettél minket.”

Befejezésül, szeretetünket kinyilvánítandó - az Ároni áldás el-
éneklésével köszöntöttük Plébános atyát.

Gyula atya válaszként köszönetét nyilvánította ki a magyarlakai hívek felé, nemcsak a mai ünnepért, hanem az elmúlt esztendőben lelkipásztori munkájához nyújtott támogatásukért is, hiszen éppen 10 évvel ezelőtt vette át a Csörötneki Plébánia filiájaként Magyarlakot is, azóta érzi napról-napra hívei, tanítványai megbecsülését, tiszteletét, szeretetét.

„Áldjon meg Téged az Úr, és őrizzen meg Tégedet!”

ISTEN ÉLTESSE SZÜLETÉSNAPIJÁN PLÉBÁNOS ATYÁ!

Frigy József

1Úton zarándoklat

Augusztus 26-án szombaton kerül megrendezésre az 1Úton Nemzetközi Zarándoknap, amelyet a Mária Út önkéntesei több, mint 150 különböző zarándokszakaszon szerveznek meg az egész Kárpát-medencében.

Községünket is érinti egy útszakasz, a Keresztény Megmozdulásokért Egyesület Szentgotthárd szervezésében Halogyról reggel 6 órakor indulunk a Felsőmarác – Ivánc – Hegyhátszentmárton – Rábagyarmat – Csörötneki szőlőhegy – Magyarlak – Szentgotthárd Máriaútfalu – Szentgotthárd Zsida Jó Pásztor (Brenner) kápolna – Szentgotthárd kb. 32 km-es távon. Út közben imádkozunk az idei zarándoklat meghirdetett szándékára, a Gyermekre várókért.

E szakaszon az említett településeken is van lehetőség a csatlakozásra. Magyarlakra – a tavalyi érkezés időpontját alapul véve – várhatóan délután 3 óra körül érkezik a zarándokcsoport, az utolsó csatlakozási lehetőség pedig a Jó Pásztor (Brenner) kápolna, ahova BABAKOCSIS ZARÁNDOKKAT is várunk, hogy közösen vonulhassunk be a 18 órakor kezdődő szentmisére a Szentgotthárdi Nagyboldogasszony templomba. Szentgotthárdon a szentmise után valamennyi zarándokot meleg vacsorával és itallal várunk. Halogyból induló zarándoklatunk vezetője Dr. Dancsecs Zsolt. (Forrás: www.kemesze.org)

Frigy József

Székely János:

Ima a gyermekrevárókért

Mennyei Atyánk, akit a Biblia így nevez: Élet Barátja!
A gyermeket várókért könyörgünk hozzád:
fiatal házaspárokért, akiknek nagy vágya,
hozzád kiáltó kérése a gyermek,
gyermekekért, akik hatalmas örömmel fogadnának egy testvért,
nagyszülőkéért, akiknek az unokák bearanyoznák az életüket,
szülőkéért, akik egy gyermek örökbefogadására készülnek.
Adj gyermekáldást a gyermeket váróknak!
Add, hogy a gyermekeket nyitott szívvel,
örömmel fogadják mindenütt a világon,
mint a Te remekműveidet,
mint az egyik legdrágább ajándékot, amit a Te kezedből kaphatunk.
Add, hogy mi is az élet barátai legyünk!
(Add, hogy a gyermekvárás ádventje
a gyermek megérkezésének karácsonyi öröméhez vezessen!)
Add, hogy minden gyermekben felismerjük a Te képmásodat!
Add, hogy biztos kézzel, nagy szeretettel vezessük őket,
a gyermekek pedig növekedjenek bölcsességben,
élő hitben és a szív jóságában, Amen.

Püspöki vizitáció

Augusztus 14-én rövid vizitációra Csörötnekre és Magyarlakra látogatott a Szombathelyi Egyházmegye püspöki székét július 8-án elfoglaló Dr. Székely János püspök atya.

Csörötnekre délelőtt 11-kor érkezett meg püspök atya, ahol Takács Gyula plébános atya kalauzolásával először megtekintette az Örök Igé templomot, majd lehetőségünk nyílt egy rövid beszélgetésre a hittanteremben. Magyarlakról Monek Gyula polgármester, valamint Dancsecs Imre és Frigy József Egyházközségi Tanácsadó Testület tagok

vettek részt ezen a kötetlen és szívélyes beszélgetésen, ahol plébános atyával közösen tolmácsoltuk püspökünk felé meghívásunkat az augusztus végén a magyarlakai Falunap keretében bemutatandó szentmisére illetve

az azt követő Piéta szobor megáldására. Püspök atya, bár délelőtt más helységben van programja, szívesen elfogadta meghívásunkat. A szentmisére délután fél 2-kor kerülhet majd sor, azt követően pedig a Brenner János vértanú papunk emlékére állított szobor megáldására.

Püspök atya ellátogatott a magyarlakai Szent Kereszt felmagasztalása templomunkba is, a templomkertben pedig megtekintette a szobor állításának előkészületeit is.

Ezúton is kérjük a kedves híveket, hogy augusztus 27-én tiszteljék meg egyházmegyénk 16. püspökét azzal is, hogy minél többen részt veszünk a szentmisén.

Frigy József

Papok és szüleik zarándoklata és a Brenner János Imaszövetség tagjainak szentmiséje

Szintén augusztus 26-án szombaton délelőtt fél 11 órai kezdettel kerül sor a hagyományos Papok és szüleik zarándoklatára a szentgotthárd-zsidai Jó Pásztor kápolnánál. A püspöki szentmisére szeretettel várják a Brenner János Imaszövetség tagjait

is – többen jelentkezünk e szövetségbe Magyarlakról is, külön napi imádkozást és felajánlást vállalva papi és szerzetesi hivatásokért. A szövetség tagjai ezen alkalommal vehetnek részt az évi közös szentmisén.

Frigy József

Tarts meg minket őseink szent hitében!

CSÍKSOMLYÓ, KICSIT MÁSKÉPP.

A tavalyi családi utazás után az idén autóbusszal keltünk útra június elején a magyarság legnagyobb nemzeti találkozójára, a Pünkösöd-szombaton megtartott Csíksomlyói búcsúra. Magyarlakról az évek óta visszatérő Korándi családdal, Irénkével és Ferivel együtt utazhattam, és tölthettünk együtt 5 csodálatos napot Erdélyben, Székelyföldön. Az autóbusszon persze szentgotthárdi és körmendi ismerősökkel is találkoztam, olyan zarándoktárs is volt közöttük, akivel már több alkalommal gyalogoltunk Máriacellbe az elmúlt évek során. A már ismerősök mellett aztán hamarosan új ismerősöket, új zarándoktestvéreket szerezhettem az út során.

Az idei autóbusszos kirándulás és zarándoklatunk egyik nagy előnye, hogy idegenvezetővel járhattuk be az erdélyi tájakat, városokat. Megálltunk Nagyváradon, Kolozsváron, Marosvásárhelyen, Szovátán, Székelyudvarhelyen, és meghallgathattuk az éppen arra a helyre vonatkozó történeteket, történelmet, megismerhettük ezen gyönyörű helyek nevezetes épületeit, látnivalóit. Hallgathunk legendákról, melyek lépten-nyomon megtalálhatók Erdély varázslatos földjén.

Nem csak az utazás miatt volt különleges az idei zarándoklat. Székelyföldről évek óta velünk tart egy maroknyi csoport a máriacelli zarándoklatunkon, közülük sikerült többekkel is találkozni Csíksomlyón, egyikük, Sándor Enikő pedig külön lelki programokat is szervezett nekünk, csatlakozhattunk az ő földijeikhez, akik Gyergyócsomafalváról, vagy Gyergyóalfaluból érkeztek az alfalvi keresztaljával.

Szombaton déltájt a Nyeregben volt megyéspüspökünk, Veres András ünnepi szónoklatát hallgathatta több százezer magyar a szentmise keretében, a szentmise végén elénekeltük a pápai, a magyar, a székely és a régi székely himnuszt is. Hátborzongatóan könnyes érzelmek szabadulnak fel a himnuszok éneklése közben, amihez több ezer magyar és székely zászló, köztük Magyarlak zászlaja is együtt lobogva szolgáltatja az ünnepi háttérrel. Nehéz szavakkal leírni azt az érzést, amely ezen a kegyhelyen érinti ke-

resztény és magyar mivoltában a hívő embert. A 2017. évi csíksomlyói búcsú mottóját élhettük át lelkünk legmélyére hatolva: Tarts meg minket őseink szent hitében!

A Nyeregben tartott szentmise után délután a közeli Szent Péter és Pál templomban résztvettünk a Csángó-misén, ahol moldvai csángókkal együtt imádkozhattunk, énekelhettünk őseink nyelvén, ami nekünk ugyan természetes, de nekik ünnep már az a tény is, hogy magyar nyelvű szentmisén vesznek részt. A szentmisén a gyimesfelsőlaki férfikórus csodálatos erővel és hangzással énekelt, ismét a Nyereg-beli fel-emelő borzongást éreztük énekeik alatt.

Pünkösöd vasárnapra virradóan hajnali 3 órakor indulva, még elemlámpákkal és mécsesekkel világítva, a Jézus-hágón lévő szabadtéri kereszttúton végighaladva imádkozhattunk gyergyói székely barátainkkal együtt. A haladás sokszor négykézlábon történő mászást jelent, a hágó ugyanis egy meredek hegyoldala a Kis-somlyó hegynék. Márton bátya, egy gyergyóalfalvi székely parasztember volt az előimádkozó az egyes stációknál, a kereszttút a Nyeregbe vezetett fel, a Hármashalom-oltár melletti Salvator-kápolnához. Felérvén a kápolna előtt résztvehettünk egy karizmatikus szentmisén, dicsőítéssel, gitáros ifjúsági énekekkel, pünkösdi lélekváró hangulatban. Ez a szentmise még sötétben kezdődött, de már világosan ért véget.

Ezután csatlakoztunk a moldvai csángók egy csoportjához, akik Szentlélek váró énekekkel a Szenvedő Jézus-kápolnánál gyülekeztek – ők is a Jézus-hágón, a Keresztúton érkeztek fel, és arccal kelet felé fordulva várják minden évben a napfelkeltét. Pünkösöd eljövetele számukra a Nap felkelte. Több ezer ember gyűlik össze évről-évre ezen a napváráson, a csángók pünkösdjén.

És még egy momentum, ami különlegessé tette az idei Csíksomlyói búcsút, bár ez csak június vége felé nyert számunkra értelmet, amikor az egy éve üresen álló szombathelyi püspöki szék betöltését hirdette ki a Szent- atya. Még pénteki napon résztvettünk Gyimesbükkön az Ezeréves határnál egy szentmisén, amelyet Székely János püspök atya celebrált, a szentmise keretében pedig csángó fiatalokat bérmált. Aztán szombaton, amikor a főpapi menet – köztük Veres András jelenlegi győri, volt szombathelyi megyéspüspök is – az indulásra várakozott a kegytemplom előtt, akkor érkezett a templom elé a Boldogasszony zarándokvonat ezer főnél is nagyobb sokasága, élükön Székely János, akkor még az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke, július 8-i beiktatása után pedig már szűkebb pátriánk, a Szombathelyi Egyházmegye püspöke. Fényképeken örökítettük meg az – akkor még nem ismert – leendő szombathelyi megyéspüspököt.

Zarándoklatunk utolsó napján, Pünkösöd vasárnap még ellátogattunk a Békás-szoroshoz és a Gyilkos-tóhoz, útközben megálltunk gyönyörködni a csodálatos Csíki- és Gyergyói-medence meseországát idéző panorámájában.

Őseink földjén, őseink szent hitében.

Frigy József

Megújul a Sportkör

Általában a nyarat uborka-szezonnak szokták titulálni labdarúgásban, hiszen a bajnokság végetér tavasszal, a nagy melegben a pályán csak önszorgalomból jelenik meg egy-egy fanatikus futballszerető felnőtt vagy gyerek, megnő majd kiég a gyepe a pálya közepén, vakondtúrásokkal telik meg a két térfél.

Nem így a Magyarlakai Sportkör focicsapatának házatáján, ahol a külső szemlélő számára is gyökeres változások észlelhetők a pálya és az öltöző környékén. Szorgalmas kezek, lelkes önkéntesek, csapattagok, fiatalabbak és idősebbek, no és nagylelkű szponzorok jóvoltából felsorolni is alig lehet az elvégzett munkát, amely révén az utóbbi évek, évtizedek legnagyobb felújításának lehetünk szemtanúi.

Stabil vasszerkezet került korlátként összeállításra és bebetonozásra a pálya teljes területében. A régi, már foszladozó labdafogó drótháló helyett tartós műanyag háló lett a megerősített vasvázra helyezve mindkét kapu mögött. Új cserepadok készültek, melyek ezúttal a pálya keleti oldalán lettek elhelyezve. A nézők padjainak felújítása is elkezdődött. Mindezek az elemek új festést kaptak, a csapat hivatalos színében tündökölnék: sárga-feketében. Új szögletászlók, új pályavonalazó kocsi is beszerzés-

re került, fel lett újítva az összes kiskapu is. Az öltöző is csinosodott, új festés, komfortosabb helyiségek, külön közösségi tér az öltöző bejárata előtt. Mindez több ember szorgalmas és áldozatos munkájával, magyarlakai vállalkozók anyagi és kétszervi hozzájárulásával. Bedics Péter, Mesics Ferenc és Vincze József vállalkozók nem csak finanszírozták ezt a nagyléptékű beruházást, hanem munkájukkal is kivették részüket a teendők elvégzésében.

Ami a csapatot illeti, ott is komoly változások láthatóak, létszámban is megnövekedett a társaság, az átlagéletkor pedig a sok helyi fiatal csatlakozásának köszönhetően jelentősen csökkent. A létszámnövekedésnek és a fiatalításnak betudható, hogy az edzéstáogatás is jócskán javult, komoly munkának lehetünk szemtanúi péntek este. Reményeink szerint, ha némi türelmi idővel kell is számolnunk, hamarosan eredményekben is megmutatkozik ez a temérdek pozitív irányú változás.

Köszönjük Magyarlak nevében is a lelkes csapatnak – kemény magnak – akik fáradságot, időt és anyagi ráfordítást nem kímélve szívükön viselik csapatunk sorsát, jövőjét.

Hajrá Magyarlak!

Frigy József

Haladás szurkolók Botondért

Tavaly karácsonykor kezdődött Botond és a Haladás közös története. A Fodor Zoltán vezette szurkolói csapat jótékony célra elérverezte két Haladás játékos, Bosnjak Predrag és Halmosi Péter mezét. A befolyt összeget a súlyos kisagyhiány-rendellenességben szenvedő magyarlakai kislány, Horváth Botond gyógykezelésére ajánlották fel. Karácsonykor tizenkét tagú szurkolói csoport hozta el az árverésből befolyt pénzüsszeget, más adományokkal egyetemben, amelyet Botond nagymamája, a kislányt szívvel-lélekkel ápoló Ibolya vett át nagy örömmel.

És itt akár véget is érhetett volna egy nemes történet.

Köszönet a Haladás szurkolóknak azonban nem így történt. Szinte hihetetlen, de Karácsony óta ez a nagyszerű csapat magára vette Botond soproni gyógykezelésének ügyét, negyedik alkalommal gyűjtik össze Botond fejlesztő-tornájára a szükséges pénzüsszeget. Nem csak egyszerű adományozók ők, hiszen napi kapcsolatban állnak Ibolyával, Botond családjával. Május 14-én Botond hetedik születésnapját is együtt ünnepelték Magyarlakon a családdal, nagy örömet okozva ezzel, nem mellesleg a júniusi gyógykezelésre összegyűlt összeget is átadhatták szülinapi ajándékkul. A következő gyógykezelés szeptember elején esedékes, és ahogy Keresztúri Gyula és Lakner Edit, a szurkolói csapat két meghatározó tagja elmondta, ha Isten is úgy akarja, a szeptemberi alkalomra is összejön a mintegy kétszázezer forint. Botond és nagymamája újra útrakerhetnek Sopronba, immár Haladás sállal és kispárnával a csomagjukban, hogy Botond mozgáskészsége

javuljon, testtartása megerősödjön. Kicsi lépések ezek, de szükségesek ahhoz, hogy a kislány alapmozdulatai egyszer egészséges társaiéhoz hasonlóvá váljanak.

Mindezen kis lépések egy szurkolói csapat jóvoltából, akiktől az átlag közvélemény sommás ítélete nem feltételez hasonló nemes cselekedetet. Szurkolók, akik a Haliért élnek, szívüket kiteszik szeretett csapatuk egy-egy győzelméért, utaznak száz kilométereket idegenbeli mérkőzésekre, sőt hazaiakra is, hiszen a szombathelyi stadion építése miatt már több mint egy éve Sopronba kénytelenek kiruccanni a hazai meccsekre is. Hali szurkolók, akik időnként erőn felüli vállalkásokkal, de teljesítenek

akkor is, amikor senki nem várhatná el tőlük. Hazai vagy idegenbeli mérkőzések előtt és után is üdvözlő üzeneteket küldenek a közösségi oldalakon Botond irányába, erőt adva a hétköznapiakon is Ibolyának, a családnak.

Jómagam büszke vagyok arra, hogy gyerekkorom óta Haladás szurkoló vagyok. Eddig csak a csapatnak szurkoltam, láttam játszani még Slózit, Szarka Zolit, Szabó Ferit, Király Ferit (csatárként is még), Kulcsár Cancit, Papp Pistit, Hegét, Vörös Csabát, Nagy Józsit és legnagyobb kedvencemet Kereki Zolit. Néhányan közülük már nincsenek közöttünk, ám a Halinak szurkolni sosem divat volt, hanem egy olyan belső (szeretet) érzés, amit csak egy vas megyei tud igazán átérezni.

Mostantól azonban nem csak a csapatom van szívemben, hanem ti is Hali szurkolók, köszönöm nektek, hogy egy falumbeli beteg kislány mögé álltatok. Olyan szívvel, ahogy csak egy Hali szurkolótól telik. Hajrá Hali!

Frigy József

Nevünkben a nemzet!

Magyarlakai Kultúrális és Hagyományőrző fesztivál

2017. augusztus 27. (vasárnap)

Magyarlakai Művelődési Ház és környéke

- 13.30** Püspöki Szentmise a katolikus templomban
Brenner János emlékére állított Pieta szobor szentelése
- 14.30-16.00** Ebéd
- 15.00** Brenner János emlékkiállítás megnyitó
(Művelődési Ház nagyterme)
- 15.45** Fesztivál megnyitó (Monek Gyula polgármester)
(Rendezvénysátor)
- 15.50** Ünnepi köszöntő
(Majthényi László a Vas Megyei Közgyűlés elnöke)
- 16.00** Magyarlakai Kultúrális
és Hagyományőrző Egyesület Asszonykórusa
- 16.05** Ispiláng Néptáncgyűttes Gencsapáti
- 16.35** Horváth Tibor cigányzenekara
- 17.05** Rozmaring Tánckör Szentgotthárd
- 17.15** Tarnai Kiss László néptáncos
- 18.05** Kötélugró Klub Szombathely
- 19.30** Zaporozsec zenekar
- 15.00 - 18.00** Állapotfelmérés EFI szentgotthárdi iroda munkatársai
Családtervezési, illetve fogamzásgátlással kapcsolatos tanácsadás VMKH
Népegészségügyi osztály munkatársa. Csillámtetoválás | Ugrálórvar | Tűzoltó autó
Nemzeti Gasztro értékeink bemutatása

A Magyarlakai Hírmondó felhívásai

- Újságunkban szívesen jelentetnénk meg olyan recepteket, amelyek alapján már valaki elkészített ízletes ételt, süteményt.
- Lehetőséget szeretnénk nyújtani családi üdvözetek megjelentetésére, legyen az akár születés, házasság, évforduló.
- Továbbra is várunk saját verset, mesét, glosszát, bármilyen eseményről, utazásról, kirándulásról készült beszámolót.
- Magyarlakai vonatkozású régi és újonnan készített fényképeket is szívesen közölnénk.
- Vállalkozók, cégek rövid bemutatkozását is lehetővé tesszük.

Közlésre szánt írásait, fényképeket a jozsef.frigy@hpe.com email címre szíveskedjenek elküldeni, vagy személyesen juttassák el Frigy Józsefhez.

Jótanács, jó tanács?

„Haragudni olyan, mint ha mérget innánk és várnánk, hogy a másik meghaljon”

Magyarlakai anyakönyvi hírek

SZÜLETÉS:

Sipos Attila és Monek Erzsébet lánya: *Zsófia*,
Gasztonyi Norbert és Hegedüs Anett fia: *Nimród*,
Réczeg Adrián József és Németh Csilla fia: *Olivér*,
Stekovits Péter és Molnár Krisztina fia: *Ármin*, lánya: *Zoé*.
GRATULÁLUNK!

HÁZASSÁG:

Kozák Lajos és Horváth Marianna,
Németh József és Varga Adrienn,
Vajda Gergő és Racker Noémi,
Sarang Norbert és Racker Éva.

SOK BOLDOGSÁGOT KÍVÁNUNK!

HALÁLOZÁS:

Szukics Mihály,

Láng Józsefné (szül.: Lang Mária).

NYUGODJANAK BÉKÉBEN!

Weöres Sándor

A boldogságról

A kis jércét nem irigylem én,
amikor kapar az udvar szemetén.
Írígylem a kotlóst: lázban, egyedül
az áthévülő tojásokon ül
s a változás titka körülkerengi.
A boldogság útszéli szemét,
szedhet eleget, ki lenyújtja kezét,
az érlelő kint kell megérdemelni.

A gondolat itt, ott, mindenütt
élő szövetet bont és sebet üt.
Ha sokalod mennyi rajtad a seb,
fuss, mint a háromlábu eb,
fuss vissza, míg nem késő visszamenni.
A boldogság útszéli szemét,
szedhet eleget, ki lenyújtja kezét,
az érlelő kint kell megérdemelni.

Internet

Községünk honlapja: <http://www.magyarlak.hu>

Facebook: <http://www.facebook.com/magyarlak>